

Abrogat(ă) de Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013

REGULAMENTUL CONSILIULUI (CEE) Nr. 2913/92

din 12 octombrie 1992

de instituire a Codului Vamal Comunitar

CONSILIUL COMUNITILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunitii Economice Europene, în special art. 28, 100a și 113,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾

în cooperare cu Parlamentul European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât Comunitatea se bazează pe o uniune vamală; întrucât este recomandabil atât în interesul comercianților Comunității, cât și al autorităților vamale, constituirea într-un cod a dispozițiilor legislației vamale care în prezent sunt cuprinse într-un număr mare de regulamente și directive ale Comunității; întrucât această sarcină este de o importanță fundamentală din punctul de vedere al pieței interne;

întrucât un astfel de Cod vamal comunitar (denumit în continuare "Cod") trebuie să cuprind legislația vamală actuală; întrucât este totuși recomandabil modificarea legislației pentru a o face mai unitară, pentru a o simplifica și a remedia anumite omisiuni care există încă în vederea adopției unei legislații comunitare complete în acest domeniu;

întrucât, pe baza conceptului de piață internă, Codul trebuie să conțină reglementările și procedurile generale care asigură aplicarea tarifelor și a altor măsuri introduse la nivel comunitar în legătură cu comerțul de mărfuri dintre Comunitate și țări terțe; întrucât trebuie să cuprindă, printre altele, și aplicarea de măsuri comune în domeniul politicii agricole și comerciale, luând în considerare cerințele acestor politici comune;

întrucât pare recomandabil să se menționeze că acest Cod este aplicabil fără să contravină unor dispoziții specifice referitoare la alte domenii; întrucât astfel de reglementări specifice pot exista sau pot fi introduse, inter alia, în contextul legislației privind agricultura, statistica, politica comercială sau resursele proprii;

întrucât, pentru a asigura echilibrul dintre necesitățile autorităților vamale în ceea ce privește asigurarea unei aplicări corecte a legislației vamale, de o parte, și dreptul comercianților de a fi tratați corect, de altă parte, autoritățile menționate trebuie să primească, inter alia, puteri de control extinse, iar comercianții menționați, dreptul de acțiune; întrucât aplicarea sistemului de acțiune în domeniul vamal obligă Marea Britanie să introducă noi proceduri administrative care nu pot intra în vigoare mai devreme de 1 ianuarie 1995;

întrucât, având în vedere importanța majoră a comerțului exterior pentru Comunitate, formalitățile și controalele vamale ar trebui eliminate sau pstrate la un nivel minim;

întrucât este important garantarea aplicării uniforme a acestui Cod și prevederea în acest scop a unei proceduri comunitare care să permită adoptarea procedurilor pentru aplicarea ei într-un interval de timp adecvat; întrucât trebuie înființat un Comitet al Codului Vamal pentru a asigura cooperarea eficientă și strânsă între statele membre și Comisie în acest domeniu;

întrucât trebuie acordată o atenție deosebită, în procesul de adoptare a măsurilor necesare punerii în aplicare a acestui Cod, pentru a împiedica orice fraudă sau neregulă care pot afecta în mod nedorit bugetul general al Comunităților Europene,

ADOPT PREZENTUL REGULAMENT:

⁽¹⁾ JO C 128, 23.05.1990, p. 1.

⁽²⁾ C 72, 18.03.1991, p. 176 și Decizia din 16 septembrie 1992 (încă nepublicată în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO C 60, 8.03.1991, p. 5.

TITLUL I

DISPOZII GENERALE

CAPITOLUL 1

DOMENIUL DE APLICARE I DEFINIILE DE BAZ

Articolul 1

Reglementele vamale se compun din prezentul Cod i din dispoziile adoptate la nivel comunitar sau pe plan naional, pentru a fi aplicate. Codul se aplic, fr s aduc atingere reglementrilor speciale prevzute în alte domenii,

- comerului dintre Comunitate i ri tere,
- mrfurilor care fac obiectul Tratatului de instituire a Comunitii Europene a Crbunelui i Oelului, Tratatului de instituire a Comunitii Economice Europene sau Tratatului de instituire a Comunitii Europene a Energiei Atomice.

Articolul 2

1. Dacă nu exist dispoziii contrare, fie în conformitate cu conveniile internaionale, fie cu practicile obinuite cu un domeniu de aplicare economic sau geografic limitat, fie în conformitate cu msurile autonome ale Comunitii, reglementele vamale ale Comunitii se aplic uniform pe întregul teritoriu vamal al Comunitii.

2. Anumite dispoziii ale reglementrilor vamale se pot aplica i în afara teritoriului vamal al Comunitii, fie prin reguli care reglementeaz domenii specifice, fie prin convenii internaionale.

Articolul 3

1. Teritoriul vamal al Comunitii cuprinde:

- teritoriul Regatului Belgiei,
- teritoriul Regatului Danemarcei, cu excepia Insulelor Feroe i Groenlandei,
- teritoriul Republicii Federale Germane, cu excepia Insulelor Heligoland i al teritoriului Busingen (Tratatul de la 23 noiembrie 1964 dintre Republica Federal Germania i Confederaia Elveian),
- teritoriul Regatului Spaniei, exceptând Ceuta i Melilla,
- teritoriul Republicii Elene,
- teritoriul Republicii Franceze, cu excepia teritoriilor de peste mri i a "collectivites territoriales",
- teritoriul Irlandei,
- teritoriul Republicii Italiene, cu excepia municipiilor Livigno i Campione d'Italia, precum i a apelor naionale ale lacului Lugano, care se afl între mal i frontiera politic a zonei situate între Ponte Tresa i Porto Ceresio,
- teritoriul Marelui Ducat al Luxemburgului,
- teritoriul Regatului rilor de Jos în Europa;
- teritoriul Republicii Portugheze,
- teritoriul Regatului Unit al Marii Britanii i Irlandei de Nord, precum i al Insulelor Canalului i Insulei Man.

2. Urmtoarele teritorii situate în afara teritoriilor statelor membre se consider, având în vedere conveniile i tratatele aplicabile lor, ca fcând parte din teritoriul vamal al Comunitii:

(a) GERMANIA

Teritoriile austriece Jungholz i Mittelberg aa cum sunt definite prin urmtoarele Tratatate:

- cu privire la Jungholz: Tratatul din 3 mai 1868 (Bayrisches Regierungsblatt 1868, p. 1245),
- cu privire la Mittelberg: Tratatul din 2 decembrie 1890 (Reichsgesetzblatt 1891, p. 59).

(b) FRANA

Teritoriul Principatului Monaco, aa cum este definit prin Convenia vamal semnat la Paris pe 18 mai 1963 (Jurnalul Oficial din 27 septembrie 1963, p. 8679),

(c) ITALIA

Teritoriul Republicii San Marino, aa cum este definit în Convenia din 31 martie 1939 (Legea din 6 iunie 1939, Nr. 1120).

3. Teritoriul vamal al Comunitii include apele teritoriale, apele maritime teritoriale i spaiul aerian al statelor membre, ca i teritoriile menionate în alin. (2), cu excepia apelor teritoriale, a apelor maritime teritoriale i a spaiului aerian al acelor teritorii care nu sunt parte a teritoriului vamal al Comunitii, conform alin. (1).

Articolul 4

În sensul prezentului Cod, se aplic urmtoarele definiii:

1. Persoan" reprezint:

- o persoan fizic,
- o persoan juridic,
- când se prevede aceast posibilitate prin reglementrile în vigoare, dar creia îi lipsete statutul juridic al unei persoane juridice, o asociaie de persoane recunoscut ca având capacitatea de a desfura aciuni legale.

2. "Persoane stabilite în Comunitate" reprezint:

- în cazul persoanelor fizice, orice persoan care locuiete în mod obinuit pe teritoriul Comunitii,
- în cazul unei persoane juridice sau al unei asociaii de persoane, orice persoan care are sediul social, sediul central sau sediul permanent în cadrul Comunitii.

3. "Autoriti vamale" reprezint autoritile responsabile, printre altele, de aplicarea reglementrilor vamale.

4. "Birou vamal" reprezint orice birou la care pot fi îndeplinite toate sau unele dintre formalitile vamale prevzute în reglementrile vamale.

5. "Decizie" reprezint orice act oficial al autoritilor vamale privind reglementrile vamale care reglementeaz un anumit caz, un astfel de document având efecte juridice asupra uneia sau mai multor persoane anume sau care pot fi identificate; acest termen cuprinde inter alia informaii tarifare obligatorii în sensul art. 12.

6. "Statut vamal" reprezint statutul mrfurilor ca mrfuri comunitare sau necomunitare.

7. "Mrfuri comunitare" reprezint mrfurile:

- obinute sau produse în întregime pe teritoriul vamal al Comunitii conform art. 23 i care nu conin mrfuri importate din ri sau teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunitii,
- importate din ri sau teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunitii i care au fost puse în liber în circulaie,
- obinute sau produse pe teritoriul vamal al Comunitii, fie din mrfuri menionate doar la a doua liniu, fie din mrfuri menionate la prima i a doua liniu.

8. "Mrfuri necomunitare" reprezint alte mrfuri decât cele menionate în alin. (7).

Fr s aduc atingere art. 163 i 164, mrfurile comunitare îi pierd acest statut când sunt scoase de pe teritoriul vamal al Comunitii.

9. "Datorie vamal" reprezint obligaia unei persoane de a achita valoarea drepturilor de import (datorie vamal la import) sau drepturile de export (datorie vamal la export) care se aplic anumitor mrfuri prin dispoziile în vigoare ale Comunitii.

10. "Drepturi de import" reprezint:

- taxele vamale i taxele cu efect echivalent cu al taxelor vamale de pltit la importul de mrfuri,
- taxele agricole i alte taxe de import introduse prin politica agricol comun sau prin msuri specifice aplicabile anumitor mrfuri rezultate din transformarea produselor agricole.

11. "Drepturi de export" reprezint:

- taxele vamale i taxele cu efect echivalent taxelor vamale de pltit la exportul mrfurilor,
- taxele agricole i alte taxe de export introduse prin politica agricol comun sau prin msuri specifice aplicabile unor anumite mrfuri rezultate din transformarea produselor agricole.

12. "Debitor" reprezint orice persoan obligat s achite o datorie vamal.

13. "Supravegherea de ctre autoritile vamale" reprezint aciunile desfurate, în general, de respectivele autoriti pentru a asigura respectarea reglementrilor vamale i, atunci când este cazul, a altor dispoziiii aplicabile mrfurilor supuse supravegherii vamale.

14. "Controlul autoritilor vamale" reprezint îndeplinirea unor aciuni specifice, cum ar fi examinarea mrfurilor, verificarea existenei i autenticitii documentelor, examinarea evidenelor contabile i a altor înregistrii, inspectarea mijloacelor de transport, inspectarea bagajelor i a altor mrfuri transportate de sau care se afl asupra unei persoane, efectuarea de anchete administrative i alte aciuni similare în scopul asigurrii respectrii reglementrilor vamale, i, dup caz, a altor dispoziiii aplicabile mrfurilor supuse controlului vamal.

15. "Destinaia vamal a mrfurilor" reprezint:

- a) plasarea mrfurilor sub un regim vamal;
- b) introducerea lor într-o zon liber sau într-un antrepozit liber;
- c) reexportarea lor de pe teritoriul vamal al Comunitii;
- d) distrugerea lor;
- e) abandonarea lor în favoarea bugetului statului;

16. "Regim vamal" reprezint:

- a) punerea în liber circulaie;

- b) tranzitul;
- c) antrepozitul vamal;
- d) perfecționarea activ;
- e) transformarea sub control vamal;
- f) admiterea temporar;
- g) perfecționarea pasiv;
- h) exportul.

17. "Declarație vamală" reprezintă documentul în care o persoană indică în forma și modalitatea prevăzută, dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal.

18. "Declarant" reprezintă persoana care întocmește declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia se face o declarație vamală.

19. "Prezentarea mărfurilor în vamă" reprezintă înțelegerea autorităților vamale, în maniera prevăzută, asupra sosirii mărfurilor la biroul vamal sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de autoritățile vamale.

20. "Acordarea liberului de vamă" reprezintă acțiunea prin care autoritățile vamale fac ca mărfurile să fie disponibile în scopurile prevăzute de regimul vamal sub care au fost plasate.

21. "Titularul regimului" reprezintă persoana în al cărei nume s-a făcut declarația vamală sau persoana căreia i-au fost transferate drepturile și obligațiile persoanei menționate anterior în privința regimului vamal.

22. "Titularul autorizației" reprezintă persoana căreia i s-a acordat o autorizație.

23. "Dispoziții în vigoare" reprezintă dispozițiile Comunității sau cele naționale.

24. "Procedura comitetului" reprezintă procedura prevăzută sau menționată în art. 249.

CAPITOLUL 2

DISPOZIȚII GENERALE DIVERSE LEGATE ÎN SPECIAL DE DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE PERSOANELOR CU PRIVIRE LA REGLEMENTRILE VAMALE

Secțiunea 1

Dreptul de reprezentare

Articolul 5

1. În condițiile prevăzute în art. 64 alin. (2) și sub rezerva dispozițiilor adoptate în cadrul art. 243 alin. (2) lit. (b), orice persoană îi poate desemna un reprezentant în relația sa cu autoritățile vamale, pentru a îndeplini acțiunile și formalitățile prevăzute de reglementările vamale.

2. O astfel de reprezentare poate fi:

- direct, caz în care reprezentantul acționează în numele și interesul unei alte persoane, sau
- indirect, caz în care reprezentanții acționează în nume propriu, dar în interesul unei alte persoane.

Statele membre îi pot rezerva dreptul de a întocmi pe teritoriile lor declarații vamale:

- fie prin reprezentare direct,
- fie prin reprezentare indirect,

în măsura în care reprezentantul trebuie să fie un agent vamal care își desfășoară activitatea pe teritoriul acelei ri.

3. Cu excepția cazurilor menționate în art. 64 alin. (2) lit. (b) și alin. (3), reprezentantul trebuie să fie stabilit în Comunitate.

4. Reprezentantul trebuie să declare că acționează pentru persoana care l-a împuternicit, să specifice dacă împuternicirea este direct sau indirectă și să fie investit să acționeze ca reprezentant.

O persoană care nu declară că acționează în numele sau în interesul unei alte persoane sau care declară că acționează în numele sau în interesul unei alte persoane fără a fi împuternicit să facă aceasta, se consideră că acționează în numele și în interes propriu.

Autoritățile vamale pot solicita oricărei persoane care declară că acționează în numele sau în interesul unei alte persoane, să facă dovada capacității sale de a acționa ca reprezentant.

Sesiunea 2

Decizii privind aplicarea reglementărilor vamale

Articolul 6

1. Când o persoană solicită autorităților vamale să ia o decizie legată de aplicarea reglementărilor vamale, acea persoană trebuie să furnizeze toate informațiile și documentele cerute de autoritățile respective pentru a se lua decizia menționată.

2. O astfel de decizie trebuie adoptată și notificată solicitantului cât de urgent posibil.

Atunci când solicitarea unei decizii este făcută în scris, decizia trebuie luată în decursul unei perioade prevăzute în conformitate cu dispozițiile în vigoare, începând cu data la care solicitarea este primită de autoritățile vamale. Solicitantul trebuie înștiințat în scris în legătură cu o astfel de decizie.

Totui, acea perioadă poate fi depășită când autoritățile vamale se află în imposibilitatea de a o respecta. Într-o astfel de situație, autoritățile informează solicitantul cu privire la aceasta, înainte de expirarea perioadei menționate, enunțând motivele care justifică depășirea termenului și indică noul termen pe care îl consideră necesar în luarea unei decizii cu privire la solicitare.

3. Deciziile luate de autoritățile vamale în scris, care fie resping solicitările, fie sunt în detrimentul persoanelor cărora le sunt adresate, trebuie să stipuleze motivele pe care se bazează. Ele trebuie să facă referire la dreptul de acțiune prevăzut în art. 243.

4. Se poate prevedea ca dispozițiile alin. (3) prima teză să se aplice și altor decizii.

Articolul 7

Cu excepția cazurilor prevăzute în art. 244 al doilea paragraf, deciziile luate sunt puse în aplicare imediat de către autoritățile vamale.

Articolul 8

1. O decizie favorabilă persoanei interesate se anulează dacă ea a fost luată pe baza unor informații eronate sau incomplete și dacă:

- solicitantul a știut sau ar fi trebuit în mod normal să știe că informațiile erau eronate sau incomplete și
- această decizie nu ar fi fost luată dacă informațiile ar fi fost corecte și complete.

2. Persoanele cărora li s-a adresat decizia sunt înștiințate asupra anulării ei.

3. Anularea intră în vigoare începând cu data la care s-a luat decizia anulată.

Articolul 9

1. O decizie favorabil persoanei interesate este revocat sau modificat atunci când, în alte cazuri decât cele menionate în art. 8, nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite una sau mai multe condiții prevzute pentru emiterea acesteia.
2. O decizie favorabil persoanei interesate poate fi revocat atunci când persoana creia îi este adresat îndeplinete o obligație care i-a fost impus prin această decizie.
3. Persoana creia i se adresează decizia este înștiințat cu privire la revocarea sau modificarea acesteia.
4. Revocarea sau modificarea deciziei intră în vigoare începând cu data înștiințării. Totuși, în cazuri excepționale, când o cer interesele legitime ale persoanei creia i se adresează, autoritățile vamale pot amâna data intrării în vigoare a revocării sau modificării.

Articolul 10

Art. 8 și 9 nu contravin reglementărilor naționale care stipulează că deciziile nu sunt valabile sau devin nule și neavenite din motive care nu au legătură cu legislația vamală.

Secțiunea 3

Informații

Articolul 11

1. Orice persoană poate solicita de la autoritățile vamale informații privind aplicarea legislației vamale.

O astfel de solicitare poate fi refuzată când aceasta nu are legătură cu o operațiune de import sau export preconizată.

2. Informațiile sunt furnizate gratuit solicitantului. Totuși, când apar costuri speciale pentru autoritățile vamale, mai ales ca rezultat al analizelor sau rapoartelor de expertiză asupra mărfurilor sau al returnării mărfurilor solicitantului, acestuia i se poate factura suma corespunzătoare.

Articolul 12

1. Autoritățile vamale emit informații tarifare obligatorii la solicitare scrisă, acționând în conformitate cu procedura comitetului.
2. Informațiile tarifare obligatorii obligă autoritățile vamale în fața deținătorului informațiilor doar în privința clasificării tarifare a mărfurilor.

Informațiile tarifare obligatorii obligă autoritățile vamale doar pentru mărfuri pentru care au fost îndeplinite formalitățile vamale după data la care ei au furnizat informațiile.

3. Deținătorul unor astfel de informații trebuie să facă dovada că mărfurile declarate corespund întocmai celor descrise în informații.
4. Informațiile tarifare obligatorii sunt valabile pe o perioadă de cinci ani de la data emiterii. Prin derogare de la art. 8, acestea sunt anulate când se bazează pe informații eronate sau incomplete oferite de solicitant.
5. Informațiile tarifare obligatorii încetează să mai fie valabile:

(a) când este adoptat un regulament și informațiile nu mai sunt conforme cu legea prevăzut în acesta;

(b) când nu mai sunt compatibile cu interpretarea uneia din nomenclaturile menționate în art. 20 alin. (6) fie, la nivelul Comunității, prin modificări ale nomenclaturii combinate sau printr-o hotărâre a Curții de Justiție a Comunităților Europene, fie, la nivel internațional, printr-un aviz de clasificare sau printr-o modificare a notelor explicative ale Nomenclurii Sistemului Armonizat de Descriere a Mărfurilor adoptat de Consiliul de Cooperare Vamală; în acest caz, data la care informațiile tarifare obligatorii încetează să mai fie valabile este cea de publicare a măsurilor amintite sau, în cazul măsurilor internaționale, data comunicării Comisiei în seria C din Jurnalul Oficial al Comunităților Europene;

(c) când titularul este înținat cu privire la retragerea, revocarea sau modificarea informaiilor tarifare.

6. Titularul informaiilor tarifare obligatorii care încetează să mai fie valabile în temeiul alin. (5) lit. (b) sau (c) poate utiliza încă aceste informații a se luni de la data publicării sau notificării, cu condiția ca el să fi încheiat contracte obligatorii de cumpărare sau vânzare a mărfurilor în cauz pe baza informaiilor obligatorii înainte ca măsura tarifară să fie adoptată. Totuși, în cazul produselor pentru care se prezintă un certificat de import, export sau de fixare în avans în timpul îndeplinirii formalităților vamale, perioada de a se luni este înlocuit cu perioada de valabilitate a certificatului.

În cazul alin. (5) lit. (a), regulamentul poate prevedea o perioadă în care se aplică paragraful anterior.

7. Aplicarea clasificărilor din informațiile tarifare obligatorii se poate face în condițiile prevăzute în alin. 6, doar în scopul:

- stabilirii drepturilor de import sau export,
- calculării rambursurilor la export și a oricoror alte sume acordate pentru importuri sau exporturi ca parte a politicii agricole comune,
- folosirii certificatelor de import, export sau fixare în avans care sunt prezentate când sunt în lucru formalitățile de acceptare a declarației vamale însoțind mărfurile respective, cu condiția ca asemenea certificate să fi fost emise pe baza informațiilor respective.

În plus, în situații excepționale, când bunul mers al măsurilor prevăzute de politica agricolă comună este pus în pericol, se poate decide o derogare de la alin. (6) în conformitate cu procedura prevăzută în art. 38 din [Regulamentul \(CEE\) nr. 136/66/CEE](#) ⁽¹⁾ și în articolele corespunzătoare din cadrul altor regulamente privind organizarea comună a piețelor.

⁽¹⁾ JO Nr. 172, 30. 9. 1966, p. 3025/66.

Sesiunea 4

Alte dispoziții

Articolul 13

Autoritățile vamale pot desfășura potrivit dispozițiilor în vigoare toate controalele pe care le consider necesare pentru a se asigura că legislația vamală este aplicată corect.

Articolul 14

În scopul aplicării legislației vamale, orice persoană implicată direct sau indirect în operațiunile având ca scop comerțul cu mărfuri, furnizează autorităților vamale la cererea acestora și în termenul stabilit, toate documentele și informațiile necesare, pe orice suport, precum și orice ajutor necesar.

Articolul 15

Toate informațiile care, prin natura lor, sunt confidențiale sau care sunt oferite pe bază de confidențialitate sunt reglementate de secretul profesional. Acestea nu se dezvăluie către autoritățile vamale fără permisiunea expresă a persoanei sau autorității care le-a furnizat; comunicarea informațiilor este permisă când autoritățile vamale pot fi obligate sau autorizate să facă aceasta conform dispozițiilor în vigoare, mai ales în privința protecției datelor sau în legătură cu procedurile judiciare.

Articolul 16

Persoanele implicate păstrează documentele menționate în art. 14 pentru a fi controlate de către autoritățile vamale, pe perioada prevăzută de dispozițiile în vigoare și cel puțin trei ani calendaristici, indiferent de suportul folosit. Acea perioadă începe de la sfârșitul anului în care:

- (a) în cazul mărfurilor puse în liber circulație în alte împrejurări decât cele menționate la lit. (b) sau al mărfurilor declarate pentru export, de la sfârșitul anului în care sunt acceptate declarațiile de punere în liber circulație sau cele de export;

- (b) în cazul mrfurilor puse în liber circulaie cu o tax de import redus sau zero pe motivul destinaiei lor finale, de la sfârșitul anului în care ele încetează a mai fi supuse supravegherii vamale;
- (c) în cazul mrfurilor plasate sub un alt regim vamal, de la sfârșitul anului în care regimul vamal respectiv s-a încheiat;
- (d) în cazul mrfurilor plasate într-o zon liber sau un antrepozit liber, de la sfârșitul anului în care ele prsesc întreprinderea respectiv.

Fr s aduc atingere dispozițiilor art. 221 alin. (3) teza a doua, prin care un control realizat de autoritățile vamale pentru o datorie vamal arat c trebuie corectat respectiva înscriere în conturi, documentele se pstrează dincolo de perioada limit prevzută în primul alineat, pentru o perioadă suficientă care s permit efectuarea și verificarea corecturii.

Articolul 17

Când se prevede o perioadă, dată sau limită de timp conform legislației vamale în scopul aplicării legislației, această perioadă nu este prelungită sau aceea dată ori limită de timp nu este modificată decât dacă există dispoziții exprese în legislația respectivă.

Articolul 18

1. Valoarea monedei ECU în monedele naționale care se aplică în cadrul legislației vamale se stabilește o dată pe an. Cursul de schimb care se aplică este acela calculat în prima zi lucrătoare a lunii octombrie cu efect de la 1 ianuarie a următorului an calendaristic. Dacă pentru o anumită monedă națională nu este disponibil un curs de schimb, cursul ce se aplică pentru această monedă este cel obținut în ultima zi pentru care s-a publicat un curs în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

2. Totuși, când are loc o modificare la cursul de schimb central bilateral al uneia sau mai multor monede naționale:

- (a) pe parcursul unui an calendaristic, cursurile modificate se folosesc pentru a converti moneda ECU în monede naționale în scopul stabilirii clasificării tarifare a mrfurilor, ca și drepturile și taxele vamale cu efect similar.

Ele intră în vigoare din cea de-a zecea zi de la data la care aceste cursuri de schimb sunt disponibile;

- (b) după prima zi lucrătoare a lunii octombrie, cursurile modificate sunt utilizate pentru convertirea monedei ECU în monede naționale, în scopul stabilirii clasificării tarifare a mrfurilor, precum și a taxelor vamale și a taxelor cu efect echivalent și sunt aplicabile, prin derogare de la alin. (1), pe parcursul întregului an calendaristic următor, cu excepția cazului în care în aceea perioadă are loc o modificare a cursului central bilateral, caz în care se aplică lit. (a).

"Cursuri modificate" reprezintă cursurile obținute în prima zi după modificarea cursului central bilateral, când astfel de cursuri de schimb sunt disponibile pentru toate monedele Comunității.

Articolul 19

Procedura Comitetului se utilizează pentru stabilirea cazurilor și a condițiilor în care aplicarea legislației vamale poate fi simplificată.

TITLUL II

FACTORI PE BAZA CRORA SE APLICĂ DREPTURILE DE IMPORT SAU EXPORT ȘI CELELALTE MĂSURI PREVZUTE PENTRU COMERUL CU MRFURI

CAPITOLUL 1

TARIFUL VAMAL AL COMUNITILOR EUROPENE ȘI CLASIFICAREA TARIFARĂ A MRFURILOR

Articolul 20

1. Drepturile legale datorate când apare o datorie vamală se bazează pe Tariful Vamal al Comunităților Europene.
2. Celelalte măsuri prevzute în dispozițiile Comunității care reglementează domenii specifice legate de comerul cu mrfuri se aplică, după caz, potrivit clasificării tarifare a acestor mrfuri.

3. Tariful Vamal al Comunitatilor Europene cuprinde:

- (a) nomenclatura combinat a mrfurilor;
- (b) orice alt nomenclatur care se bazeaz parial sau integral pe nomenclatura combinat sau care adaug la acesta orice subdiviziuni i care este stabilit prin dispozitiile Comunitii care reglementeaz domenii specifice în vederea aplicrii msurilor tarifare legate de comerul cu mrfuri;
- (c) ratele i alte elemente de taxare aplicabile în mod normal mrfurilor cuprinse în nomenclatura combinat în ce privete:
 - taxele vamale; i
 - taxele agricole i alte taxe de import prevzute în politica agricol comun sau prin msurile specifice aplicabile anumitor mrfuri care rezult din transformarea produselor agricole.
- (d) msurile tarifare prefereniale cuprinse în acorduri pe care le-a încheiat Comunitatea cu anumite ri sau grupuri de ri i care stipuleaz acordarea tratamentului tarifar preferenial;
- (e) msurile tarifare prefereniale adoptate unilateral de Comunitate pentru anumite ri, grupuri de ri sau teritorii;
- (f) msurile autonome suspensive, care prevd o reducere sau o scutire de drepturi de import aferente unor anumite mrfuri;
- (g) alte msuri tarifare prevzute în legislaia Comunitii.

4. Fr s aduc atingere reglementrilor privind cheltuielile forfetare, msurile prevzute în alin. (3) lit. (d), (e) i (f) se aplic la cererea declarantului în locul celor prevzute în lit. (c) dac mrfurile respective îndeplinesc condițiile prevzute de aceste prime msuri menionate. Se poate face cerere ulterior, cu condiia s fie îndeplinite condițiile necesare.

5. Când aplicarea msurilor menionate în alin. (3) lit. (d), (e) i (f) este restricționat la un anumit volum de import, aceasta înceteaz:

- a) în cazul cotelor tarifare, imediat ce este atins limita volumului de importuri stipulat;
- b) în cazul plafoanelor tarifare, la decizia Comisiei.

6. Clasificarea tarifar a mrfurilor reprezint stabilirea potrivit reglementrilor în vigoare, a:

- a) subpoziiei din nomenclatura combinat sau a subpoziiei din orice alt nomenclatur menionat în alin. (3) lit. (b) sau
- b) subpoziiei din orice alt nomenclatur care se bazeaz în întregime sau în parte pe nomenclatura combinat sau care adaug la aceasta orice subdiviziune i care este stabilit de dispozitiile Comunitii care reglementeaz domenii specifice cu privire la aplicarea altor msuri decât cele tarifare legate de comerul de mrfuri,

în care mrfurile menionate mai sus urmeaz s fie clasificate.

Articolul 21

1. Tratamentul tarifar favorabil de care pot beneficia anumite mrfuri pe motivul naturii lor sau a destinaiei lor este reglementat de condițiile prevzute în conformitate cu procedura Comitetului. Atunci când este necesar o autorizaie se aplic art. 86 i 87.

2. În sensul alin. (1), expresia "tratament tarifar favorabil" reprezint o reducere sau suspendare a unui drept de import menionat în art. 4 alin. (10), chiar i în cadrul unui contingent tarifar.

CAPITOLUL 2

ORIGINEA MRFURILOR

Seciunea 1

Originea nepreferențială

Articolul 22

Art. 23-26 definesc originea nepreferențială a mărfurilor în scopul:

- (a) aplicării Tarifului Vamal al Comunităților Europene cu excepția măsurilor menționate în art. (20) alin. (3) lit. (d) și (e);
- (b) aplicării altor măsuri în afara celor tarifare stabilite prin dispozițiile Comunității care reglementează domenii specifice legate de comerțul cu mărfuri;
- (c) pregătirii și emiterii certificatelor de origine.

Articolul 23

1. Mărfurile originare dintr-o țară sunt acele mărfuri obținute sau produse integral în acea țară.

2. Expresia "mărfuri obținute în întregime într-o țară" reprezintă:

- (a) produse minerale extrase pe teritoriul acelei țări;
- (b) produse vegetale cultivate acolo;
- (c) animale vii, născute și crescute acolo;
- (d) produse obținute de la animale vii crescute acolo;
- (e) produse de vântoare sau de pescuit obținute acolo;
- (f) produse de pescuit maritim și alte produse obținute din apele maritime din afara apelor teritoriale ale unei țări de către navele înmatriculate sau înregistrate în acea țară și sub pavilionul acelei țări;
- (g) mărfuri obținute sau produse la bordul navelor-uzină din produse menționate la lit. (f) și care provin din acea țară, cu condiția ca astfel de nave-uzină să fie înmatriculate sau înregistrate în acea țară și sub pavilionul acesteia;
- (h) produse obținute de pe fundul mării sau din subsolul mării în afara apelor teritoriale, cu condiția ca acea țară să aibă drepturi exclusive de a exploata solul sau subsolul respectiv;
- (i) produse din deșeuri și produse reziduale obținute din operațiuni de fabricare și articole uzate, dacă acestea au fost colectate în zona respectivă și sunt potrivite doar pentru a recupera materia primă;
- (j) mărfuri care sunt produse în locul respectiv exclusiv din mărfuri menționate la lit. (a) - (i) sau din derivatele lor, în oricare stadiu al producției.

3. În sensul alin. (2) expresia "țară" se referă la apele teritoriale statale.

Articolul 24

Mărfurile a căror producție implică mai mult decât o țară sunt considerate a proveni din țara în care au fost supuse celei mai recente transformări substanțiale, motivate economic sau funcționând într-o întreprindere echipată în acel scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu important al fabricației.

Articolul 25

Orice transformare sau prelucrare pentru care s-a stabilit sau pentru care faptele constatate justific prezumia, c unicul su scop a fost de a se sustrage dispozițiilor aplicabile în Comunitate mrfurilor dintr-o anumit ar, nu se consider în nici o situaie c ar conferi mrfurilor produse astfel originea în ara în care au fost realizate în sensul art. 24.

Articolul 26

1. Legislaia vamal sau alt legislaie comunitar care reglementeaz domenii specifice poate prevedea ca un document s fie întocmit ca dovad a originii mrfurilor.

2. Fr s aduc atingere întocmirii acelu document, autoritile vamale pot solicita în cazul unor îndoieli serioase, orice dovad suplimentar pentru a se asigura c indicaia privind originea este conform cu reglementrile prevzute de legislaia comunitar relevant.

Seciunea 2

Originea preferenial a mrfurilor

Articolul 27

Reglementrile privind originea preferenial prevd condiile care reglementeaz dobândirea originii pe care mrfurile trebuie s le îndeplineasc pentru a beneficia de msurile menionate în art. 20 alin. (3) lit. (d) sau (e).

Aceste reglementri:

- (a) în cazul mrfurilor incluse în acordurile menionate în art. 20 alin. (3) lit. (d) sunt stabilite prin aceste acorduri;
- (b) în cazul mrfurilor care beneficiaz de msurile tarifare prefereniale menionate în art. 20 alin. (3) lit. (e) sunt stabilite în conformitate cu procedura comitetului.

CAPITOLUL 3

VALOAREA MRFURILOR ÎN VAM

Articolul 28

Dispozițiile prezentului capitol stabilesc valoarea în vam în scopul aplicrii Tarifului Vamal al Comunitii Europene i msurile netarifare prevzute de dispozițiile Comunitii care reglementeaz domenii specifice legate de comerul cu mrfuri.

Articolul 29

1. Valoarea în vam a mrfurilor importate este valoarea de tranzacie, respectiv preul efectiv pltit sau de pltit pentru mrfuri atunci când sunt vândute pentru export în teritoriul vamal comunitar, ajustat, când este cazul, în conformitate cu art. 32 i 33, cu condiia:

- a. s nu existe restricții privind înstrinarea mrfurilor sau utilizarea lor de ctre cumprtor, altele decât restricțiile care:
 - sunt impuse sau solicitate prin lege sau de ctre autoritile publice ale Comunitii,
 - limiteaz zona geografic în care mrfurile pot fi repuse în vânzare sau
 - nu afecteaz substanțial valoarea mrfurilor;
- b. vânzarea sau preul s nu fie supuse unor condiii sau considerente pentru care s nu poat fi stabilit o valoare cu privire la mrfurile care sunt evaluate;
- c. nici o parte a profitului din nici o revânzare ulterioar, înstrinare sau utilizare a mrfurilor de ctre cumprtor s nu revin direct sau indirect vânzătorului, decât dac se poate efectua o rectificare adecvat în conformitate cu art. 32 i

d. cumpărătorul și vânzătorul să nu fie legați sau, atunci când sunt legați, valoarea tranzacției să fie acceptabil în scopuri vamale în conformitate cu alin. (2).

2. (a) În acțiunea de stabilire dacă valoarea tranzacției este acceptabil în scopurile alin. (1), faptul că vânzătorul și cumpărătorul sunt legați nu este în sine un motiv suficient pentru ca valoarea tranzacției să fie considerat inacceptabil. Când este necesar, se examinează împrejurările în care s-a făcut vânzarea, iar valoarea tranzacției este acceptată cu condiția ca relația de legătură să nu fi influențat preul. Dacă, în lumina informațiilor primite de la declarant sau pe altă cale, autoritățile vamale au motive să considere că legătura a influențat preul, ele comunică declarantului motivele și îi se oferă acestuia posibilitatea rezonabilă de a răspunde. Dacă declarantul solicită aceasta, comunicarea motivelor se face în scris.

(b) În cazul unei vânzări între persoane legate, valoarea tranzacției este acceptată și marfurile sunt evaluate în conformitate cu alin. (1) ori de câte ori declarantul demonstrează că respectiva valoare este aproximativ apropiată de unul din următoarele aspecte care au loc în același sau aproape în același timp:

(i) valoarea tranzacției în vânzările între cumpărătorii și vânzătorii care nu sunt legați în nici unul dintre cazurile concrete, a marfurilor identice sau similare pentru export în Comunitate;

(ii) valoarea în vamă a marfurilor identice sau similare așa cum a fost stabilit în art. 30 alin. (2) lit. (c);

(iii) valoarea în vamă a marfurilor identice sau similare așa cum a fost stabilit în art. 30 alin. (2) lit. (d).

În aplicarea criteriilor menționate anterior, se țin seama în mod corespunzător de diferențele demonstrate între nivelurile comerciale, cantitative, elementele enumerate în art. 32 și costurile suportate de vânzător în vânzări în care acesta și cumpărătorul nu sunt legați și când astfel de costuri nu sunt suportate de vânzător în vânzări în care acesta și cumpărătorul sunt legați.

Criteriile menționate la lit. (b) urmează să fie folosite la inițiativa declarantului și numai în scopuri comparative. Valorile de substituție nu pot fi stabilite în conformitate cu litera menționată.

3. (a) Preul efectiv plătit sau de plătit este suma plăților efectuate sau care trebuie efectuate de cumpărător către sau în beneficiul vânzătorului pentru marfurile importate și include toate plățile efectuate sau care trebuie efectuate ca o condiție a vânzării marfurilor importate, de către cumpărător către vânzător sau de către cumpărător către o terță parte pentru a îndeplini o obligație a vânzătorului. Plata nu trebuie să fie obligatoriu sub forma unui transfer bancar. Plata poate fi efectuată prin acreditiv sau printr-un instrument negociabil și poate fi făcută direct sau indirect.

(b) Activitățile, inclusiv cele de comercializare, întreprinse de cumpărător pe cont propriu, altele decât cele pentru care se prevede o ajustare în art. 32, nu sunt considerate a fi o plată indirectă către vânzător, chiar dacă ele pot fi considerate în beneficiul cumpărătorului sau au fost întreprinse prin acord cu vânzătorul, iar costul lor nu se adaugă la preul efectiv plătit sau de plătit când se stabilește valoarea în vamă a marfurilor importate.

Articolul 30

1. Când valoarea în vamă nu poate fi stabilită conform art. 29, ea se stabilește prin parcurgerea succesivă a lit. (a), (b), (c) și (d) de la alin. (2) până la prima din aceste litere în conformitate cu care această valoare poate fi stabilită, cu excepția cazului în care ordinea de aplicare a literelor (c) și (d) este inversată la cererea declarantului; numai atunci când o astfel de valoare nu poate fi stabilită conform unei anumite litere se pot aplica dispozițiile următoarei litere în ordinea stabilită în temeiul prezentului alineat.

2. Valoarea în vamă așa cum este stabilită conform prezentului articol este:

(a) valoarea de tranzacție a marfurilor identice vândute pentru a fi exportate în Comunitate și exportate în același sau aproximativ același moment cu marfurile care sunt evaluate;

(b) valoarea de tranzacție a marfurilor similare vândute pentru a fi exportate în Comunitate și exportate în același sau aproximativ același moment cu marfurile care sunt evaluate;

(c) valoarea bazată pe preul unitar la care marfurile importate pentru marfuri similare sau identice sunt vândute în Comunitate în cea mai mare cantitate totală, unor persoane care nu au legătură cu vânzătorii;

(d) valoarea calculată egal cu suma:

- costului sau valorii materialelor i fabricrii sau altor transformri în procesul fabricrii mrfurilor importate;
- valorii profitului i cheltuielilor generale egale cu cele care se reflect în mod obinuit în vânzrile de mrfuri de aceeai natur sau tip cu mrfurile evaluate care sunt fabricate de producatori în ara exportatoare pentru a fi exportate în Comunitate;
- costului sau valorii elementelor menionate în art. 32 alin. (1) lit. (e).

3. Orice alte condiii sau reglementri de aplicare a alin. (2) de mai sus se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 31

1. Atunci când valoarea în vam a mrfurilor importate nu poate fi stabilit conform art. 29 sau 30, ea se stabilete pe baza datelor disponibile în Comunitate, utilizându-se mijloacele fireti în concordan cu principiile i dispoziiile generale ale:

- acordului de punere în aplicare a art. VII din Acordul General pentru Tarife i Comer,
- art. VII din Acordul General pentru Tarife i Comer,
- dispoziiile prezentului capitol.

2. Nici o valoare în vam nu se stabilete conform alin. (1) pe baza:

- (a) preului de vânzare în Comunitate pentru mrfurile produse în Comunitate;
- (b) unui sistem care prevede acceptarea în scopuri vamale a celei mai ridicat dintre cele dou valori alternative;
- (c) preului mrfurilor de pe piaa intern a rii exportatoare;
- (d) costului de producție, diferit de valorile calculate care s-au stabilit pentru mrfuri identice sau similare conform art. 30 alin. (2) lit. (d);
- (e) preurilor de export ctre o ar care nu face parte din teritoriul vamal al Comunitii;
- (f) valorilor minime în vam sau
- (g) valorilor arbitrare sau fictive.

Articolul 32

1. La stabilirea valorii în vam conform art. 29, se adaug la preul efectiv pltit sau de pltit pentru mrfurile importate:

- (a) urmtoarele elemente, în msura în care ele sunt suportate de cumprtor, dar nu sunt incluse în preul efectiv pltit sau de pltit pentru mrfuri:
 - (i) comisioane i cheltuieli de brokeraj, cu excepia comisioanelor de cumpărare,
 - (ii) costul containerelor care sunt considerate, în accepiune vamal, ca fiind același lucru cu mrfurile în discuie,
 - (iii) costul ambalrii, fie pentru manoper, fie pentru materiale;
- (b) valoarea, alocat adecvat, a urmtoarelor mrfuri i servicii când sunt furnizate direct sau indirect de ctre cumprtor gratuit sau la un cost redus pentru utilizare în legtur cu fabricarea sau vânzarea la export a mrfurilor importate, în msura în care aceast valoare nu a fost inclus în preul efectiv pltit sau de pltit:
 - (i) materiale, componente, piese i articole similare incorporate în mrfurile importate,

(ii) scule, vopsele, matrie i articole similare utilizate la producerea mrfurilor importate,

(iii) materiale consumate în procesul fabricrii mrfurilor importate,

(iv) lucrri de inginerie, dezvoltare, art, proiectare, planuri i schie realizate în alt parte decât în Comunitate i necesare pentru fabricarea mrfurilor importate;

(c) redevenele i taxele de licen legate de mrfurile care sunt evaluate, pe care cumprtorul trebuie s le plteasc direct sau indirect vânztorului, ca o condiie a vânzrii mrfurilor evaluate, în msura în care aceste redevene i taxe nu sunt incluse în preul efectiv pltit sau de pltit;

(d) valoarea oricrei pri din profitul oricrei revânzri, înstrinri sau utilizri ulterioare a mrfurilor importate care îi revine vânztorului direct sau indirect;

(e) (i) cheltuielile de transport i asigurare a mrfurilor importate, i

(ii) cheltuielile de încrcare i manipulare legate de transportul mrfurilor importate pân la locul de intrare pe teritoriul vamal al Comunitii.

2. Adaosurile la preul efectiv pltit sau de pltit se aplic conform prezentului articol doar pe baza datelor obiective i cuantificabile.

3. Nu se aplic nici un adaos la preul efectiv pltit sau de pltit în procesul de stabilire a valorii în vam, cu excepia situaiilor prevzute în prezentul articol.

4. În prezentul capitol, expresia "comisioane de cumprare" reprezint taxele pltite de importator agentului su pentru serviciul de a-l reprezenta în cumptrarea mrfurilor care se evalueaz.

5. Fr s aduc atingere alin. (1) lit. (c):

(a) taxele pentru dreptul de a reproduce mrfurile importate în Comunitate nu se adaug, în procesul de stabilire a valorii în vam, la preul efectiv pltit sau de pltit pentru mrfurile importate i

(b) plile efectuate de cumprtor pentru dreptul de distribuie sau revânzare a mrfurilor importate nu se adaug la preul efectiv pltit sau de pltit pentru mrfurile importate, dac aceste pli nu sunt o condiie a vânzrii mrfurilor pentru exportul în Comunitate.

Articolul 33

1. Cu condiia de a fi evideniate separat de preul efectiv pltit sau de pltit, urmtoarele elemente nu sunt incluse în valoarea în vam:

(a) taxele de transport pentru mrfuri dup sosirea lor la locul de intrare pe teritoriul vamal al Comunitii;

(b) taxele pentru construcie, montare, asamblare, întreținere i asisten tehnic, întreprinse dup importarea mrfurilor importate, cum ar fi instalaii, utilaje sau echipamente industriale;

(c) dobânzile în conformitate cu acordurile de finanare încheiate de cumprtor i referitoare la cumptrarea mrfurilor importate, indiferent dac finanarea este acordat de vânztor sau alt persoan, cu condiia ca acordurile de finanare s fi fost încheiate în scris i la solicitare, cumprtorul s poat demonstra c:

— astfel de mrfuri sunt vândute efectiv la preul declarat ca pre efectiv pltit sau de pltit i

— rata dobânzii pretins nu depete nivelul predominant pentru astfel de tranzacii în ara i la momentul în care s-a acordat finanarea;

(d) taxe pentru dreptul de a reproduce în Comunitate mrfuri importate;

(e) comisioane de cumpărare;

(f) drepturi de import sau alte taxe de plată în Comunitate pe motivul importării sau vânzării marfurilor.

Articolul 34

Pot fi prevăzute reglementări specifice în conformitate cu procedura comitetului pentru a stabili valoarea în vam a suporturilor informatice utilizate în echipamente de prelucrare a datelor și care conțin date sau instrucțiuni.

Articolul 35

Când factorii utilizați în stabilirea valorii în vam a marfurilor sunt exprimați într-o altă monedă decât cea a statului membru în care se face evaluarea, cursul de schimb care se folosește este cel publicat de autoritățile competente ale statului membru interesat.

Un astfel de curs de schimb trebuie să reflecte cât mai corect posibil valoarea curentă a acestei monede în tranzacțiile comerciale în care privește moneda acestui stat membru și se aplică pe durata unei perioade ce poate fi stabilit în conformitate cu procedura comitetului.

În cazul în care nu există un asemenea curs de schimb, cursul ce se utilizează este stabilit în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 36

6. Dispozițiile prezentului capitol nu trebuie să contravin dispozițiilor specifice care privesc stabilirea valorii în scop vamal a marfurilor puse în circulație după ce s-a aprobat un tratament sau o utilizare vamală diferită.

7. Prin derogare de la art. 29, 30 și 31, valoarea în vam pentru marfuri perisabile livrate de obicei sub regim economic de vânzare în consignatie, la cererea declarantului, se pot stabili reglementări simplificate întocmite pentru întreaga Comunitate în conformitate cu procedura comitetului.

TITLUL III

DISPOZIȚII APLICABILE MRFURILOR INTRODUSE PE TERITORIUL VAMAL AL COMUNITĂȚII PÂNĂ LA ATRIBUIREA UNUI TRATAMENT SAU A UNEI DESTINAȚII APROBATE DE VAM

CAPITOLUL 1

INTRODUCEREA MRFURILOR PE TERITORIUL VAMAL AL COMUNITĂȚII

Articolul 37

1. Marfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității sunt supuse supravegherii vamale din momentul intrării lor. Ele pot fi supuse controlului autorităților vamale în conformitate cu dispozițiile în vigoare.

2. Ele rămân sub o astfel de supraveghere atâta timp cât este necesar pentru a se stabili statutul lor în vam, dacă este cazul, și în cazul marfurilor necomunitare și fără a contraveni art. 82 alin. (1), până ce li se modifică statutul vamal, ele intră într-o zonă liberă sau antrepozit liber sau sunt reexportate sau distruse în conformitate cu art. 182.

Articolul 38

1. Marfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității sunt transportate fără întârziere de persoana care le aduce în Comunitate, pe traseul specificat de autoritățile vamale și în conformitate cu instrucțiunile acestora, dacă acestea există:

- a) spre biroul vamal desemnat de autoritățile vamale sau către orice alt loc desemnat sau aprobat de acele autorități sau
- b) într-o zonă liberă, dacă marfurile sunt introduse în acea zonă liberă direct:

— pe cale maritimă sau pe calea aerului sau

— pe cale terestr, fr a trece printr-o alt parte a teritoriului vamal al Comunitii, acolo unde zona liber se învecineaz cu frontiera terestr dintre un stat membru i o ar ter.

2. Orice persoan care îi asum rspunderea pentru transportul mrfurilor dup ce au fost introduse pe teritoriul vamal al Comunitii, printre altele ca urmare a transbordrii, devine rspunztoare pentru respectarea obligaiei prevzute în alin. (1).

3. Mrfurile care, dei înc în afara teritoriului vamal al Comunitii, pot fi supuse controlului de ctre autoritile vamale ale unui stat membru, conform dispozițiilor în vigoare, ca rezultat, printre altele, al unui acord încheiat între statul membru i o ar ter, sunt asimilate fel cu mrfurilor introduse pe teritoriul vamal al Comunitii.

4. Alin. (1) lit. (a) nu împiedic aplicarea oricrei alte dispoziții în vigoare cu privire la traficul turistic, de frontier, postal sau un trafic de importan economic nesemnificativ, cu condiia ca supravegherea vamal i posibilitatea de control vamal s nu fie compromise.

5. Alin. (1)-(4) i art. 39 - 53 nu se aplic mrfurilor care au prsit temporar teritoriul vamal al Comunitii în deplasarea lor între dou puncte pe acel teritoriu pe cale maritim sau pe calea aerului, cu condiia ca transportul s se fi fcut pe o rut direct pe curse aeriene sau de linie regulate, fr oprire în afara teritoriului Comunitii.

Aceast dispoziie nu se aplic mrfurilor încrcate în porturile sau aeroporturile unei tere ri sau în porturi libere.

6. Alin. (1) nu se aplic mrfurilor de la bordul navelor sau avioanelor care traverseaz ape teritoriale sau spaii aeriene ale statelor membre, fr a avea ca destinaie un port sau aeroport în aceste state membre.

Articolul 39

1. Atunci când, în situaii neprevzute sau în caz de for major, obligaia prevzut la art. 38 alin. (1) nu poate fi respectat, persoana care are acea obligaie sau oricare alt persoan care acioneaz în locul ei informeaz fr întârziere autoritile vamale despre aceast situaie. Când împrejuririle neprevzute sau cazurile de for major nu conduc la pierderea total a mrfurilor, autoritile vamale sunt informate, de asemenea, despre localizarea lor exact.

2. Atunci când, în situaii neprevzute sau caz de for major, o nav sau un avion la care se refer art. 38 alin. (6) este forat s ancoreze în port sau este forat s aterizeze temporar pe teritoriul vamal al Comunitii i astfel obligaia prevzut la art. 38 alin. (1) nu poate fi îndeplinit, persoana care aduce nava sau avionul pe teritoriul vamal al Comunitii sau orice alt persoan care acioneaz în locul acesteia trebuie s informeze de îndat autoritile vamale despre situaie.

3. Autoritile vamale decid msurile care trebuie luate pentru a permite supravegherea vamal a mrfurilor menionate la alin. (1), ca i a celor de la bordul unei nave sau al unui avion în împrejuririle menionate la alin. (2) i s se asigure, dup caz, c ele sunt transportate apoi spre un birou vamal sau alt loc desemnat sau aprobat de autoriti.

CAPITOLUL 2

PREZENTAREA MRFURILOR LA VAM

Articolul 40

Mrfurile care, conform art. 38 alin. (1) lit. (a) sosesc la biroul vamal sau în alt loc desemnat sau aprobat de autoritile vamale sunt prezentate autoritilor de persoan care a adus mrfurile pe teritoriul vamal al Comunitii sau, dup caz, de persoan care îi asum rspunderea pentru transportarea mrfurilor ulterioar acestei intrri.

Articolul 41

Articolul 40 nu împiedic aplicarea reglementrilor în vigoare referitoare la mrfurile:

- a. transportate de cltori;
- b. plasate sub un regim vamal, dar neprezentate la vam.

Articolul 42

Odat prezentate la vam i cu permisiunea autoritilor vamale, mrfurile pot fi examinate sau se pot preleva mostre pentru a li se putea acorda o destinaie sau utilizare aprobat de vam. O astfel de permisiune se acord la cerere persoanei autorizate s acorde aceast destinaie sau utilizare a mrfurilor.

CAPITOLUL 3

DECLARAIA SUMAR I DESCRCAREA MRFURILOR PREZENTATE LA VAM

Articolul 43

Conform art. 45, mrfurile prezentate la vam în sensul art. 40 sunt cuprinse într-o declaraie sumar.

Declaraia sumar se depune imediat ce mrfurile au fost prezentate la vam. Autoritile vamale pot permite, totui, un termen pentru depunerea declaraiei, care nu poate depi prima zi lucrtoare ce urmeaz zilei în care mrfurile au fost prezentate în vam.

Articolul 44

1. Declaraia sumar se întocmete pe un formular corespunztor modelului prevzut de autoritile vamale. Totui, autoritile vamale pot permite folosirea ca declaraie sumar a oricui document oficial sau comercial care conine datele necesare identificrii mrfurilor.

2. Declaraia sumar se depune de ctre:

- a. persoana care a adus mrfurile pe teritoriul vamal al Comunitii sau de persoana care îi asum rspunderea pentru transportarea mrfurilor dup aceast intrare sau
- b. persoana în al crei nume acioneaz persoanele menionate la lit. (a).

Articolul 45

Fr s aduc atingere dispozițiilor care reglementeaz mrfurile importate de cltori i transporturile prin scrisoare i colet postal, autoritile vamale pot renuna la depunerea unei declaraii sumare cu condiia ca acest lucru s nu pun în pericol supravegherea vamal a mrfurilor, dac înainte de expirarea perioadei menionat în art. 43 se îndeplinesc formalitile necesare pentru ca mrfurilor s li se acorde destinaia sau utilizarea vamal aprobat.

Articolul 46

1. Mrfurile sunt descrcate sau transbordate de pe mijlocul de transport care le aduce doar cu permisiunea autoritilor vamale, în locuri desemnate sau aprobate de aceste autoriti vamale. Totui, aceast permisiune nu este necesar în cazul unui pericol iminent care necesit descrcarea imediat a tuturor mrfurilor. Într-un asemenea caz, autoritile vamale trebuie s fie informate imediat despre aceasta.

2. În scopul inspeciei mrfurilor i a mijloacelor de transport aferente, autoritile vamale pot cere în orice moment ca mrfurile s fie descrcate i despachetate.

Articolul 47

Mrfurile nu pot fi ridicate din locul în care au fost plasate iniial fr permisiunea autoritilor vamale.

CAPITOLUL 4

OBLIGAIA DE A ATRIBUI MRFURILOR PREZENTATE LA VAM O DESTINAIE SAU UTILIZARE APROBAT DE VAM

Articolul 48

Mrfurilor necomunitare prezentate la vam li se acord o destinaie sau o utilizare vamal autorizat pentru astfel de mrfuri necomunitare.

Articolul 49

1. Atunci când mrfurile sunt cuprinse într-o declaraie sumar, trebuie îndeplinite formalitile necesare pentru a li se acorda o destinaie sau utilizare aprobat de vam în termen de:

- a. 45 zile de la data depunerii declaraiei sumare, în cazul mrfurilor transportate pe cale maritim;
- b. 20 zile de la data depunerii declaraiei sumare, în cazul mrfurilor transportate altfel decât pe cale maritim.

2. Atunci când împrejurile o justific, autoritile vamale pot stabili un termen mai scurt sau pot autoriza prelungirea termenului menionat în alin. (1). O astfel de prelungire nu poate depi totui necesitile reale justificate de împrejurri.

CAPITOLUL 5

DEPOZITAREA TEMPORAR A MRFURILOR

Articolul 50

Pân în momentul când li se atribuie destinaia sau utilizarea vamal aprobat, mrfurile prezentate la vam pot obine, dup ce au fost prezentate, statutul de "mrfuri depozitate temporar".

Articolul 51

1. Mrfurile depozitate temporar pot fi depozitate doar în locuri aprobate de autoritile vamale în condiile prevzute de acele autoriti.

2. Autoritile vamale pot solicita titularului mrfurilor s prezinte garanii pentru asigurarea plii oricrei datorii vamale care poate aprea conform art. 203 sau 204.

Articolul 52

Fr s aduc atingere dispozițiilor art. 42, mrfurile depozitate temporar sunt supuse doar unui tratament care le asigur pstrarea în aceeași stare, fr a le schimba aspectul sau caracteristicile tehnice.

Articolul 53

1. Autoritile vamale trebuie s ia fr întârziere toate msurile necesare, inclusiv vânzarea mrfurilor, pentru a reglementa situaia mrfurilor în privina crora nu au fost începute formalitile necesare pentru acordarea destinaiei sau utilizrii vamale aprobate, în decursul perioadelor stabilite prin art. 49.

2. Autoritile vamale pot cere ca, pe riscul i cheltuiala celui care le deine, mrfurile respective s fie transferate într-un alt loc, care se afl sub supravegherea autoritilor, pân când situaia mrfurilor se reglementeaz.

CAPITOLUL 6

DISPOZIII APLICABILE MRFURILOR NECOMUNITARE CARE AU CIRCULAT SUB UN REGIM DE TRANZIT

Articolul 54

Articolul 38, cu excepia alin. (1) lit. (a), i art. 39-53 nu se aplic mrfurilor deja plasate sub un regim de tranzit i care sunt aduse pe teritoriul vamal al Comunitii.

Articolul 55

Odat ce mrfurile necomunitare care au circulat sub un regim de tranzit ajung la destinaia lor pe teritoriul vamal al Comunitii i au fost prezentate la vam conform normelor care reglementeaz tranzitul, se aplic art. 43-53.

CAPITOLUL 7

ALTE DISPOZII

Articolul 56

Atunci când împrejurile o cer, autoritile vamale pot dispune ca mrfurile prezentate la vam s fie distruse. Autoritile vamale informeaz titularul mrfurilor despre aceasta. Costurile pentru distrugerea mrfurilor sunt suportate de titular.

Articolul 57

Atunci când autoritile vamale constat c mrfurile au fost aduse pe teritoriul vamal al Comunitii fr autorizaie sau au fost sustrate de sub supraveghere vamal, autoritile iau orice msur se impune pentru a reglementa situaia, inclusiv vânzarea mrfurilor.

TITLUL IV

DESTINAIA SAU UTILIZAREA APROBAT DE VAM

CAPITOLUL 1

INTRODUCERE

Articolul 58

1. Dac nu exist dispoziii contrare, mrfurilor li se poate acorda în orice moment, în condiile prevzute, orice destinaie sau utilizare aprobat de vam, indiferent de natura sau cantitatea lor, de ara de origine, transport sau destinaie.

2. Alin. (2) nu împiedic impunerea de interdicii sau restricii justificate pe motive de moralitate public, de ordine public sau de siguran public, de protejare a sntii i vieii persoanelor, animale sau plantelor, de protejare a tezaurilor naionale care au valoare artistic, istoric sau arheologic sau de protejare a proprietii industriale i comerciale.

CAPITOLUL 2

REGIMURI VAMALE

Seciunea 2

Plasarea mrfurilor sub un regim vamal

Articolul 59

1. Toate mrfurile destinate plasrii sub un regim vamal sunt cuprinse într-o declaraie pentru regimul vamal respectiv.

2. Mrfurile comunitare declarate pentru un regim de export, perfecionare pasiv, tranzit sau antrepozit vamal sunt supuse supravegherii vamale din momentul acceptrii declaraiei vamale pân în momentul în care ele prsesc teritoriul vamal al Comunitii, sunt distruse sau declaraia vamal este invalidat.

Articolul 60

Atât timp cât legislaia vamal comunitar nu prevede reglementri în domeniu, statele membre stabilesc competenă diverselor birouri vamale situate pe teritoriul lor i trebuie s in seama, când este posibil, de natura mrfurilor i de regimul vamal în care urmeaz s fie plasate.

Articolul 61

Declaraia vamal trebuie fcut:

(a) în scris sau

(b) utilizând o tehnic informatic atunci când este prevzut astfel prin dispozițiile stipulate în conformitate cu procedura comitetului sau când este autorizat de autoritățile vamale sau

(c) printr-o declarație standard sau orice alt document prin care titularul mărfurilor îi exprim dorința de a le plasa sub un regim vamal, când această posibilitate este prevzută de către reglementările adoptate în conformitate cu procedura comitetului.

A. Declarații în scris

1. Procedura standard

Articolul 62

1. Declarațiile în scris se fac pe un formular corespunzător modelului oficial recomandat în acest scop. Ele sunt semnate și conțin toate detaliile necesare aplicării dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile.

2. Declarația trebuie însoțită de toate documentele solicitate pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile.

Articolul 63

Declarația care respectă condițiile prevzute în art. 62 este acceptată de autoritățile vamale pe loc, cu condiția ca mărfurile la care se referă să fie prezentate la vamă.

Articolul 64

1. Conform art. 5, o declarație vamală poate fi făcută de orice persoană care este în măsură să prezinte mărfurile respective sau poate delega pe cineva să le prezinte autorității vamale competente, împreună cu toate documentele solicitate pentru aplicarea reglementărilor cu privire la regimul vamal pentru care se declară mărfurile.

2. Totuși,

- a. când acceptarea unei declarații vamale impune obligații speciale unei anumite persoane, declarația trebuie făcută de acea persoană sau în numele ei;
- b. declarantul trebuie să fie stabilit în Comunitate;

Totuși, condiția privind stabilirea în Comunitate nu se aplică persoanelor care:

- fac o declarație pentru tranzit sau import temporar;
- declară mărfuri ocazional, cu condiția ca autoritățile vamale să considere acest lucru justificat.

3. Alin. (2) lit. (b) nu împiedică aplicarea de către statele membre a acordurilor bilaterale încheiate cu țări terțe sau a uzanelor cu efect similar, conform crora resortisanii acestor țări pot face declarații vamale pe teritoriul statelor membre respective, sub rezerva reciprocității.

Articolul 65

La cererea sa, declarantul este autorizat să modifice una sau mai multe date ale declarației după ce aceasta a fost acceptată de vamă. Modificarea nu are ca efect extinderea aplicării declarației asupra altor mărfuri decât cele cuprinse inițial.

Totuși, nu se permite nici o modificare când declarația se solicită după ce autoritățile vamale:

1. au informat declarantul că intenționează să examineze mărfurile sau,
2. au stabilit că datele în discuție sunt incorecte sau,
3. au acordat liberul de vamă.

Articolul 66

1. La cererea declarantului, autoritățile vamale invalidează o declarație deja acceptată când declarantul furnizează dovada că mărfurile au fost declarate eronat pentru regimul vamal corespunzător acestei declarații sau că, datorită unor împrejurări speciale, plasarea mărfurilor sub un regim vamal pentru care au fost declarate nu mai este justificat.

Totui, când autoritățile vamale au informat declarantul în legătură cu intenția lor de a examina mărfurile, nu se acceptă o cerere de invalidare decât după ce verificarea a avut loc.

2. Declarația nu se invalidează după ce s-a acordat liberul de vamă, cu excepția cazurilor definite în conformitate cu procedura comitetului.

3. Invalidarea declarației nu are efect asupra aplicării dispozițiilor penale în vigoare.

Articolul 67

Dacă nu se prevede în mod expres altfel, data folosită în scopurile tuturor dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care s-au declarat mărfurile este data acceptării declarației de către autoritățile vamale.

Articolul 68

Pentru verificarea declarațiilor pe care le-au acceptat, autoritățile vamale pot:

- (a) examina documentele referitoare la declarație și la documentele care o însoțesc. Autoritățile vamale pot solicita declarantului să prezinte și alte documente în scopul verificării exactității datelor de referință din declarație;
- (b) examina mărfurile și preleva mostre pentru analize sau pentru verificări amnunchite.

Articolul 69

1. Transportul mărfurilor către locurile unde urmează să fie verificate sau să se preleveze mostre, precum și toate operațiunile de manipulare necesare acestei verificări sau prelevării de mostre, este efectuat de către sau pe răspunderea declarantului. Costurile aferente sunt suportate de către declarant.

2. Declarantul are dreptul să fie de față când se verifică mărfurile și se prelevează mostre. Când autoritățile vamale consideră potrivit, ele pot solicita declarantului să fie prezent sau reprezentat la verificarea mărfurilor sau la prelevarea de mostre pentru a le oferi asistența necesară care să faciliteze o astfel de verificare sau de prelevare de mostre.

3. În cazul în care mostrele sunt prelevate în conformitate cu dispozițiile în vigoare, autoritățile vamale nu sunt pasibile de plată sau compensații pentru aceasta, dar suportă costurile analizei sau verificării.

Articolul 70

1. Când este verificată doar o parte a mărfurilor cuprinse în declarație, rezultatele verificării parțiale se aplică tuturor mărfurilor cuprinse în declarația respectivă.

Totui, declarantul poate solicita încă o verificare a mărfurilor dacă consideră că rezultatele verificării parțiale nu sunt valabile în ce privește restul mărfurilor declarate.

2. În sensul alin. (1), când un formular de declarație cuprinde două sau mai multe articole, datele de referință privind fiecare articol sunt considerate a constitui o declarație separată.

Articolul 71

1. Rezultatele verificării declarației sunt utilizate în scopul aplicării dispozițiilor care reglementează regimul vamal sub care sunt plasate mărfurile.

2. Când declarația nu este verificată, dispozițiile menționate în alin. (1) se aplică pe baza datelor de referință cuprinse în declarație.

Articolul 72

1. Autoritățile vamale iau măsurile necesare identificării mărfurilor atunci când este necesar identificarea pentru a respecta condițiile care reglementează regimul vamal pentru care au fost declarate mărfurile.

2. Mijloacele de identificare aplicate mărfurilor sau mijlocului de transport sunt îndepărtate sau distruse doar de autoritățile vamale sau cu permisiunea lor numai în cazul în care, ca rezultat al unor împrejurări neprevzute sau cazuri de for major, îndepărtarea sau distrugerea lor este esențială în asigurarea protecției mărfurilor sau mijlocului de transport.

Articolul 73

1. Fără a aduce atingere art. 74, atunci când sunt îndeplinite condițiile de plasare a mărfurilor sub regimul respectiv și cu condiția ca mărfurile să nu fie supuse altor măsuri de interdicție sau restricții, autoritățile vamale acord liber de vam mărfurilor imediat ce datele de referință din declarație au fost verificate sau acceptate fără verificare. Această dispoziție se aplică atunci când verificările nu pot fi finalizate într-o perioadă rezonabilă de timp și nu mai este necesar ca mărfurile să fie prezente în scopul verificării.

2. Liberul de vam se acordă în același timp tuturor mărfurilor cuprinse în aceeași declarație. În sensul prezentului alineat, atunci când un formular de declarație cuprinde două sau mai multe articole, datele de referință privind fiecare articol sunt considerate a constitui o altă declarație.

Articolul 74

1. Atunci când acceptarea unei declarații vamale atrage după sine o datorie vamală, mărfurilor cuprinse în această declarație nu li se acordă liberul de vam decât dacă datoria vamală a fost achitată sau garantată. Totuși, fără a aduce atingere alin. (2), această dispoziție nu se aplică regimului de import temporar cu scutire parțială de drepturi de import.

2. Atunci când, potrivit dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care sunt declarate mărfurile, autoritățile vamale solicită constituirea unei garanții, mărfurilor respective nu li se acordă liberul de vam spre a fi plasate sub regimul vamal în discuție până ce nu se oferă o astfel de garanție.

Articolul 75

Se iau toate măsurile necesare, inclusiv confiscarea și vânzarea, în privința mărfurilor crora:

(a) nu li se poate acorda liberul de vam pentru că:

- fie nu a fost posibil începerea sau continuarea verificării mărfurilor în perioada prescrisă de autoritățile vamale din motive ce țin de declarant;
- fie documentele care trebuie depuse înainte ca mărfurile să poată fi plasate sub regimul vamal solicitat nu au fost depuse;
- fie plile sau garanția care ar fi trebuit achitate sau oferite cu privire la drepturile de import sau export, după caz, nu au fost efectuate sau oferite în cadrul perioadei de timp prevăzute;
- fie sunt supuse unor interdicții sau restricții;

(b) nu sunt preluate în cadrul unei perioade de timp rezonabile, după acordarea liberului de vam.

II. Proceduri simplificate

Articolul 76

4. Pentru a simplifica îndeplinirea formalităților și procedurilor pe cât posibil concomitent cu executarea corectă a operațiunilor, autoritățile vamale, în condițiile prevăzute în conformitate cu procedura comitetului, acordă permisiunea ca:

(a) declarația prevăzută în art. 62 să omit unele dintre datele de referință menționate în alin. (1) din articolul menționat pentru unele documente care nu se anexează la aceasta, prevăzute în alin. (2) din articolul menționat;

(b) un document comercial sau administrativ însoit de solicitarea ca mrfurile s fie plasate sub regimul vamal în discuie, s fie depus în locul declaraiei menionate în art. 62;

(c) mrfurile s fie plasate sub regimul în discuie printr-o înscriere în evidene; în acest caz, autoritile vamale pot renuna la cerina ca declarantul s prezinte mrfurile la vam.

Declaraia simplificat, documentul comercial sau administrativ sau înscrierea în evidene trebuie s conin cel puin datele necesare identificrii mrfurilor. Atunci când mrfurile sunt înscrise în evidene, trebuie inclus data acestei înscrieri.

2. Cu excepia cazurilor care trebuie stabilite în conformitate cu procedura comitetului, declarantul furnizeaz o declaraie suplimentar care poate fi de natur general, periodic sau recapitulativ.

3. Declaraiile suplimentare i cele simplificate menionate în alin. (1) lit. (a), (b) i (c) sunt considerate a constitui un instrument unic i indivizibil care devine efectiv la data acceptrii declaraiei simplificate; în cazurile menionate în alin. (1) lit. (c), înscrierea în evidene are aceeai valoare juridic cu acceptarea declaraiei menionate în art. 62.

4. Procedurile simplificate speciale pentru regimul de tranzit comunitar sunt prevzute în conformitate cu procedura comitetului.

B. Alte declaraii

Articolul 77

Atunci când declaraia vamal este întocmit printr-o tehnic de prelucrare a datelor în sensul art. 61 lit. (b) sau printr-o declaraie verbal sau orice alt document în sensul art. 61 lit. (c), art. 62 - 76 se aplic mutatis mutandis fr s aduc atingere principiilor stabilite în acestea.

C. Controlul ulterior al declaraiilor

Articolul 78

1. Autoritile vamale, din proprie iniativ sau la cererea declarantului, pot modifica declaraia dup acordarea liberului de vam.

2. Autoritile vamale, dup acordarea liberului de vam i pentru a se convinge de exactitatea datelor cuprinse în declaraie, pot controla documentele comerciale i datele legate de operaiunile de import sau export, în privina mrfurilor în cauz sau de operaiunile comerciale ulterioare în legtur cu aceste mrfuri. Asemenea inspecii pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricrei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operaiunile menionate sau al oricrei alte persoane în posesia documentului i a datelor menionate în scopuri comerciale. Acele autoriti pot verifica, de asemenea, mrfurile, când este înc posibil ca ele s fie produse.

3. Atunci când revizuirea unei declaraii sau un control ulterior indic faptul c dispoziiile ce reglementeaz regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informaii incomplete sau incorecte, autoritile vamale, în conformitate cu orice dispozii prevzute, trebuie s ia msurile necesare pentru reglementarea situaiei, înând seama de orice informaii noi de care dispun.

Seciunea 2

Punerea în liber circulaie

Articolul 79

Punerea în liber circulaie confer mrfurilor necomunitare statutul vamal de mrfuri comunitare.

Aceasta atrage dup sine aplicarea msurilor de politic comercial, încheierea celorlalte formaliti prevzute cu privire la importul mrfurilor i solicitarea oricror drepturi legal cuvenite.

Articolul 80

1. Prin derogare de la art. 67, atât timp cât dreptul de import care trebuie plătit pentru mărfuri este unul din drepturile menționate în art. 4 alin. (10) prima linie și atât timp cât reducerea dreptului intervine după data acceptării declarației de punere în liber circulație, dar înainte ca mărfurilor să li se acorde liber de vam, declarantul poate solicita aplicarea ratei celei mai favorabile a acestui drept.

2. Alin. (1) nu se aplică atunci când nu a fost posibil acordarea liberului de vam din motive ce țin de întregime de declarant.

Articolul 81

Atunci când un transport este compus din mărfuri cu încadrări tarifare diferite și operațiunile cu fiecare dintre acele mărfuri în conformitate cu clasificarea sa tarifar în scopul completării declarației ar presupune un surplus de muncă și cheltuieli disproporționate față de drepturile de import care se percep, la cererea declarantului, autoritățile vamale pot consimi ca drepturile de import să fie achitate pentru întregul transport, pe baza clasificării tarifare a mărfurilor pentru care se percepe cea mai înaltă taxă de import.

Articolul 82

1. Atunci când mărfurile sunt puse în liber circulație la un drept de import redus sau zero pe motivul destinației lor finale, acestea rămân sub supraveghere vamală. Supravegherea vamală se încheie când condițiile prevăzute pentru acordarea unui astfel de drept redus sau zero încetează a mai fi aplicate, în cazul în care mărfurile sunt exportate sau distruse sau utilizarea mărfurilor în alte scopuri decât cele prevăzute pentru aplicarea dreptului redus sau zero este permisă cu condiția achitării drepturilor datorate.

2. Art. 88 și 90 se aplică mutatis mutandis mărfurilor menționate în alin. (1).

Articolul 83

Mărfurile puse în liber circulație își pierd statutul vamal de mărfuri comunitare când:

- a. declarația de punere în circulație este invalidată după acordarea liberului de vam, în conformitate cu art. 66 sau
- b. drepturile de import de plătit pentru acele mărfuri sunt rambursate sau remise:
 - în cadrul regimului de perfecționare activ sub forma sistemului cu restituire sau
 - în privința mărfurilor defecte sau a mărfurilor care nu respectă prevederile contractuale conform art. 238 sau
 - în situațiile de tipul celor menționate la art. 239 când restituirea sau reemiterea este condiționată de exportarea sau reexportarea mărfurilor sau de atribuirea unei destinații sau utilizări aprobate de vam echivalente.

Sesiunea 3

Regimuri suspensive și regimuri vamale cu impact economic

A. Dispoziții comune mai multor regimuri

Articolul 84

1. În art. 85 - 90:

(a) în cazul în care se utilizează expresia "regim suspensiv", se înțelege că aplicându-se, în cazul mărfurilor necomunitare, următoarelor regimuri:

- tranzit extern;
- antrepozit vamal;
- perfecționare activ sub forma unui sistem cu suspendare;

- transformare sub control vamal;
- admitere temporar;

(b) în cazul în care se utilizează expresia "regim vamal cu impact economic", se înțelege ca aplicându-se următoarelor regimuri:

- antrepozit vamal;
- perfecționare activ;
- transformare sub control vamal;
- admitere temporar;
- perfecționare pasiv.

2. "Mrfurile de import" reprezintă mrfuri plasate sub un regim suspensiv și mrfuri care, în regimul de perfecționare activ sub forma sistemului cu restituire, au fost obiectul formalităților de punere în liber circulație și formalităților prevăzute în art. 125.

3. "Mrfurile în aceeași stare" reprezintă mrfuri de import care, în regimul de perfecționare activ sau de transformare sub control vamal, nu au suferit nici o operațiune de transformare.

Articolul 85

Utilizarea oricui regim vamal cu impact economic este condiționat de eliberarea autorizației de către autoritățile vamale.

Articolul 86

Fără să atingă condițiile speciale suplimentare care reglementează regimul în discuție, autorizația menționată la art. 85 și cea menționată la art. 100 alin. (1) se acordă numai:

- persoanelor care oferă toate garanțiile necesare pentru efectuarea adecvată a operațiunilor;
- atunci când autoritățile vamale pot supraveghea și monitoriza regimul fără a trebui să introducă măsuri administrative disproporționate față de necesitățile economice respective.

Articolul 87

1. Condițiile în care este utilizat regimul în discuție sunt menționate în autorizație.

2. Titularul autorizației înțelege autoritățile vamale asupra tuturor factorilor care se ivesc după acordarea autorizației care pot influența continuarea sau conținutul său.

Articolul 88

Autoritățile vamale pot condiționa plasarea mrfurilor sub un regim suspensiv de constituirea garanției pentru a se asigura achitarea oricărei datorii vamale care ar apărea pentru mrfuri.

Pot fi prevăzute dispoziții speciale privind depunerea garanției în contextul unui anumit regim suspensiv.

Articolul 89

1. Un regim suspensiv cu impact economic se încheie când se atribuie o altă destinație sau utilizare aprobată de vamă fie mrfurilor plasate în acest regim, fie produselor compensatoare sau transformate obținute sub acest regim.

2. Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor pentru care nu s-a încheiat un regim în condițiile prescrise.

Articolul 90

Drepturile și obligațiile titularului unui regim vamal cu impact economic pot fi transferate succesiv, în condițiile prevzute de autoritățile vamale, unor alte persoane care îndeplinesc condițiile prevzute în scopul beneficierii de regimul respectiv.

B. Tranzit extern

1. Dispoziții generale

Articolul 91

1. Regimul de tranzit extern permite circulația dintr-un punct într-altul pe teritoriul vamal al Comunității a:

- a) mărfurilor necomunitare, fr ca aceste mărfuri să fie supuse drepturilor de import și altor taxe sau măsuri de politic comercial;
- b) mărfurilor comunitare care sunt supuse unei măsuri comunitare ce implică exportul lor într-o altă țară și în privința creia au fost duse la îndeplinire formalitățile vamale corespunzătoare pentru export.

2. Circulația menționată la alin. (1) are loc:

- a) conform regimului de tranzit comunitar extern; sau
- b) în baza unui carnet TIR (Convenția TIR) cu condiția ca aceste transporturi:
 - (1) să fi început sau să se încheie în afara Comunității sau
 - (2) să privească transporturi de mărfuri care trebuie descrate pe teritoriul vamal al Comunității și care sunt transportate cu mărfuri ce se descarcă într-o altă țară sau
 - (3) să fie efectuate între două puncte din Comunitate prin teritoriul unei țări terțe;
- c) în baza unui carnet ATA (Convenția ATA) utilizat ca document de tranzit sau
- d) în baza Manifestului renan (art. 9 din Convenția revizuită privind navigația pe Rin) sau
- e) în baza formularului 302 prevzut în Convenția dintre Țările Tratatului Nord-Atlantic referitor la Statutul țărilor, semnat la Londra pe 19 iunie 1951 sau
- f) prin pot (inclusiv colet postal).

3. Regimul de tranzit extern se aplică fr să aducă atingere dispozițiilor specifice aplicabile circulației mărfurilor plasate într-un regim vamal cu impact economic.

Articolul 92

Regimul de tranzit extern ia sfârșit când mărfurile și documentele aferente sunt depuse la biroul vamal de destinație în conformitate cu dispozițiile regimului în cauză.

II. Dispoziții specifice legate de tranzitul comunitar extern

Articolul 93

Regimul de tranzit comunitar extern se aplică mărfurilor care trec pe teritoriul unei țări doar dac:

a) există vreo dispoziție în acest sens în acorduri internaționale sau

b) transportul prin aer ar putea fi efectuat în baza unui singur document de transport întocmit pe teritoriul vamal al Comunității; în acest caz acel regim nu operează pe teritoriul acelei țări.

Articolul 94

1. Sub rezerva art. 95, principalul obligat furnizează garanția pentru asigurarea plății oricărui datoriu vamal sau a altor taxe care pot fi datorate pentru mărfuri.

2. Cu excepția cazurilor care urmează să fie stabilite când este cazul în conformitate cu procedura comitetului, nu trebuie furnizat nici o garanție pentru:

- a) transportul pe mare sau pe calea aerului;
- b) transportul mărfurilor pe râuri și pe apele sale fluviale;
- c) transportul prin conducte;
- d) operațiunile efectuate de companii feroviare ale statelor membre.

3. Cazurile care pot fi scutite de furnizarea unei garanții pentru transportul de mărfuri pe cale fluvială, altele decât cele menționate în alin. (2) lit. (b), se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 95

1. Orice persoană care îndeplinește condițiile prevăzute în alin. (2), în condițiile limitelor prevăzute în alin. (3), poate obține de la autoritățile vamale din statul membru în care este stabilit o scutire de constituirea garanției pentru operațiuni de tranzit comunitar extern efectuate de el, de la orice stat membru ca punct de plecare și prin teritoriul oricărui stat membru.

2. Scutirea de garanție menționată în alin. (1) este acordată numai persoanelor:

- a) care sunt stabilite în statul membru unde se acordă garanția;
- b) care sunt utilizatori frecvenți ai regimului de tranzit comunitar;
- c) a căror situație financiară le permite să-i poată respecta angajamentele;
- d) care nu au comis nici o încălcare gravă a legislației vamale sau fiscale;
- e) care, în conformitate cu un model de formular ce urmează să fie stabilit, se angajează să plătească la prima solicitare scrisă întocmită de autoritățile vamale orice sume pretinse pentru operațiunile de tranzit comunitar.

3. Scutirea de garanție acordată în conformitate cu alin. (1) și (2) nu se aplică operațiunilor de tranzit comunitar extern pentru mărfurile:

- a) cu o valoare totală care depășește suma care este stabilită în conformitate cu procedura comitetului; sau
- b) care prezintă riscuri crescute din cauza nivelului drepturilor de import și a altor taxe la care sunt supuse într-unul sau mai multe state membre.

4. Autoritățile care acordă garanția eliberează fiecărei persoane care o obține, unul sau mai multe exemplare ale certificatului de scutire de garanție.

Articolul 96

1. Principalul obligat este titularul regimului de tranzit comunitar extern. El răspunde pentru:

- a. prezentarea mrfurilor intacte la biroul vamal de destinație până în termenul prevăzut și cu respectarea întocmai a măsurilor adoptate de autoritățile vamale pentru a asigura identificarea;
- b. respectarea dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit comunitar.

2. Sub rezerva obligațiilor din alin. (1) ale principalului obligat, un transportator sau destinatar al mrfurilor care acceptă mrfurile fiindcă ele circulă în regim de tranzit comunitar este de asemenea responsabil pentru prezentarea mrfurilor intacte la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și cu respectarea întocmai a măsurilor adoptate de autoritățile vamale pentru a asigura identificarea.

Articolul 97

1. Reglementările detaliate pentru aplicarea regimului și scutirile se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului.
2. Sub rezerva garanției aplicării măsurilor comunitare la care sunt supuse mrfurile:
 - a) statele membre au dreptul, prin înțelegeri bilaterale și multilaterale, să stabilească între ele proceduri simplificate în conformitate cu criteriile ce se stabilesc potrivit împrejurărilor și care se pot aplica anumitor tipuri de transport de mrfuri sau întreprinderi specifice;
 - b) fiecare stat membru are dreptul să stabilească în anumite împrejurări proceduri simplificate pentru mrfuri care nu necesită transport pe teritoriul unui alt stat membru.

C. Antrepozite vamale

Articolul 98

1. Regimul de antrepozit vamal permite depozitarea într-un antrepozit vamal a:
 - (a) mrfurilor necomunitare, fără să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politic comercial;
 - (b) mrfurilor comunitare, când legislația comunitară care reglementează domeniile specifice prevede că plasarea lor într-un antrepozit vamal atrage aplicarea măsurilor legate în mod firesc de exportul unor astfel de mrfuri.
2. Antrepozit vamal reprezintă orice loc aprobat de autoritățile vamale și aflat sub supravegherea lor, unde mrfurile pot fi depozitate în condițiile prevăzute.
3. Cazurile în care mrfurile menționate în alin. (2) pot fi plasate sub regim de antrepozit vamal fără a fi depozitate într-un antrepozit vamal sunt stabilite în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 99

Un antrepozit vamal poate fi un antrepozit public sau privat.

"Antrepozit public" reprezintă un antrepozit vamal disponibil oricărei persoane pentru depozitarea mrfurilor;

"Antrepozit privat" reprezintă un antrepozit vamal rezervat depozitării mrfurilor de către antrepozitar.

Antrepozitarul este persoana autorizată să folosească antrepozitul vamal.

Depozitarul este persoana obligată prin declarația de plasare a mrfurilor sub regimul de antrepozit vamal sau creia îi se transferă drepturile și obligațiile unei astfel de persoane.

Articolul 100

1. Gestionarea unui antrepozit vamal este condiționată de emiterea unei autorizări de către autoritățile vamale, dacă autoritățile vamale nu gestionează ele însele antrepozitul vamal.

2. Orice persoană care dorește să gestioneze un antrepozit vamal trebuie să întocmească în scris o cerere care să conțină informațiile necesare pentru acordarea autorizației, în special să demonstreze că există o rațiune economică pentru depozitare. Autorizația prevede condițiile în care antrepozitul vamal poate fi gestionat.

3. Autorizația se acordă numai pentru persoanele stabilite în Comunitate.

Articolul 101

Antrepozitarul răspunde pentru:

- (a) păstrarea mărfurilor sub supravegherea vamală cât vreme ele se află în antrepozitul vamal;
- (b) îndeplinirea obligațiilor ce decurg din depozitarea mărfurilor aflate în regim de antrepozit vamal și
- (c) respectarea condițiilor speciale precizate în autorizație.

Articolul 102

1. Prin derogare de la art. 101, când autorizația privește un antrepozit public, aceasta poate prevedea că responsabilitățile menționate la art. 101 lit. (a) și/sau (b) să revină exclusiv depozitarului.

2. Depozitarul este permanent răspunzător de îndeplinirea obligațiilor ce decurg din plasarea mărfurilor sub regimul de antrepozit vamal.

Articolul 103

Drepturile și obligațiile unui antrepozitar pot fi transferate unei alte persoane, cu acordul autorităților vamale.

Articolul 104

Fără să aducă atingere art. 88, autoritățile vamale pot cere ca antrepozitarul să ofere o garanție în legătură cu responsabilitățile specificate în art. 101.

Articolul 105

Persoana desemnată de autoritățile vamale ținând evidența operativă a tuturor mărfurilor plasate sub regimul de antrepozit vamal într-o formă aprobată de acele autorități. Evidența operativă a mărfurilor nu este necesară când un antrepozit public este operat de autoritățile vamale.

În condițiile aplicării art. 86, autoritățile vamale se pot dispensa de evidența operativă a mărfurilor atunci când responsabilitățile menționate în art. 101 lit. (a) și/sau (b) îi revin în exclusivitate depozitarului, iar mărfurile sunt plasate sub regimul respectiv în baza unei declarații scrise care face parte din procedura standard sau a unui document administrativ în conformitate cu art. 76 alin. (1) lit. (b).

Articolul 106

1. Atunci când există o necesitate economică și supravegherea vamală nu este afectată nefavorabil de aceasta, autoritățile vamale pot permite:

- (a) mărfurilor comunitare altele decât cele menționate în art. 98 alin. (1) lit. (b) să fie depozitate într-un antrepozit vamal;
- (b) mărfurilor necomunitare să fie transformate în antrepozitul vamal în cadrul regimului de perfecționare activ, în condițiile prevăzute în acel regim. Formalitățile la care se poate renunța într-un antrepozit vamal sunt stabilite în conformitate cu procedura comitetului.
- (c) mărfurilor necomunitare să fie transformate în antrepozitul vamal în cadrul regimului de transformare sub control vamal, în condițiile prevăzute în acel regim. Formalitățile la care se poate renunța într-un antrepozit vamal se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului.

2. În cazurile menionate în alin. (1), mrfurile nu fac obiectul regimului de antrepozit vamal.

3. Autoritățile vamale pot cere ca mrfurile menionate în alin. (1) să fie înscrise în evidența operativ prevăzută în art. 105.

Articolul 107

Mrfurile plasate sub regimul de antrepozit vamal sunt înscrise în evidența operativ prevăzută în art. 105 de îndată ce sunt aduse în antrepozitul vamal.

Articolul 108

1. Mrfurile pot rămâne în regim de antrepozit vamal pe timp nelimitat

Totui, în cazuri excepționale, autoritățile vamale pot stabili un termen până la care depozitarul trebuie să atribuie mrfurile o altă destinație sau utilizare aprobată de vamă.

2. Pot fi prevăzute anumite limite de timp pentru unele mrfuri menționate în art. 98 alin. (1) lit. (b) cuprinse în politica agricolă comună, în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 109

1. Mrfurile de import sunt supuse formelor obișnuite de manipulare pentru a le conserva, îmbunătăți aspectul sau vandabilitatea sau pentru a le pregăti pentru distribuție sau revânzare.

Dacă este necesar, poate fi alcătuită o listă a cazurilor în care acele forme de manipulare sunt interzise pentru mrfurile cuprinse în politica agricolă comună, pentru a se asigura bunul mers al organizării comune a piețelor.

2. Mrfurile comunitare menționate în art. 98 alin. (1) lit. (b) care sunt plasate sub regimul de antrepozit vamal și care sunt cuprinse în politica agricolă comună pot trece doar prin formele de manipulare stipulate în mod expres pentru asemenea mrfuri.

3. Formele de manipulare prevăzute în primul paragraf al alin. (1) și al alin. (2) trebuie să fie autorizate în prealabil de autoritățile vamale, care prevăd condițiile în care ele pot avea loc.

4. Listele formelor de manipulare menționate în alin. (1) și (2) se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 110

Atunci când împrejurările o garantează, mrfurile plasate sub regimul de antrepozit vamal pot fi scoase temporar din antrepozitul vamal. O astfel de acțiune trebuie aprobată în prealabil de autoritățile vamale, care stipulează condițiile în care poate avea loc.

Atunci când sunt în afara antrepozitului vamal, mrfurile pot trece prin formele de manipulare menționate în art. 109 pe baza condițiilor stabilite în acest articol.

Articolul 111

Autoritățile vamale pot permite ca mrfurile plasate sub regimul de antrepozit vamal să fie transferate de la un antrepozit vamal la altul.

Articolul 112

1. Atunci când apare o datorie vamală referitoare la mrfuri de import, iar valoarea în vam se bazează pe un preț efectiv plătit sau de plătit care include costul depozitării și al păstrării mrfurilor pe timpul depozitării, nu este necesar ca asemenea costuri să fie incluse în valoarea în vam dacă sunt indicate separat de prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mrfuri.

2. Atunci când mrfurile menționate au parcurs formele uzuale de manipulare în sensul art. 109, natura mrfurilor, valoarea în vam și cantitatea care se are în vedere la stabilirea valorii drepturilor de import sunt, la cererea declarantului, acelea care ar trebui luate în considerare pentru mrfuri, la momentul menționat în art. 214, dacă nu ar fi suferit această manipulare. Totui, pot fi adoptate unele derogări de la această dispoziție în baza procedurii comitetului.

3. Atunci când, în conformitate cu art. 76, mrfurile importate sunt puse în liber circulaie fr a fi prezentate la vam i înainte de depunerea declaraiei corespunztoare, iar reglementrile de evaluare referitoare la aceste mrfuri au fost constatate sau acceptate în momentul plasrii mrfurilor sub regimul de antrepozit vamal, reglementrile menionate sunt considerate a fi cele de care trebuie avute în vedere în sensul art. 214, fr s contravin controlului ulterior în sensul art. 78.

Articolul 113

Mrfurile comunitare menionate în art. 98 alin. (1) lit. (b) care sunt cuprinse în politica agricol comun i sunt plasate sub regim de antrepozit vamal, trebuie exportate sau trebuie s li se atribuie o destinaie sau utilizare conform cu legislaia Comunitii care reglementeaz domenii specifice menionate în articolul respectiv.

D. Perfecionarea activ

1. Generaliti

Articolul 114

1. Fr s aduc atingere art. 115, regimul de perfecionare activ permite ca urmtoarele mrfuri s fie utilizate pe teritoriul vamal al Comunitii într-una sau mai multe operaiuni de transformare:

- (a) mrfurile necomunitare destinate reexportrii de pe teritoriul vamal al Comunitii sub forma produselor compensatoare, fr ca aceste mrfuri s fie supuse drepturilor de import sau msurilor de politic comercial;
- (b) mrfurile puse în liber circulaie cu restituirea sau remiterea drepturilor de import aferente unor asemenea mrfuri dac sunt exportate de pe teritoriul vamal al Comunitii sub form de produse compensatoare.

2. Expresiile care urmeaz au urmtoarele sensuri:

(a) Sistem cu suspendare: regimul de perfecionare activ, aa cum este prevzut în alin. (1) lit. (a);

(b) Sistem cu restituire: regimul de perfecionare activ, aa cum este prevzut în alin. (1) lit. (b);

(c) operaiuni de perfecionare:

- prelucrarea mrfurilor, inclusiv montarea, asamblarea sau fixarea lor la alte mrfuri;
- transformarea mrfurilor;
- repararea mrfurilor, inclusiv restaurarea lor i punerea lor la punct;

i

- utilizarea anumitor mrfuri definite în conformitate cu procedura comitetului care nu se regsesc printre produsele compensatoare, dar care permit sau faciliteaz fabricarea acelor produse, chiar dac ele se consum complet sau parial în cursul acestui proces.

(d) produse compensatoare: toate produsele ce rezult din operaiuni de perfecionare;

(e) mrfuri echivalente: mrfuri comunitare care sunt utilizate în locul mrfurilor de import pentru fabricarea produselor compensatoare;

(f) rata de randament: cantitatea sau procentul de produse compensatoare obinute din transformarea unei cantiti date de mrfuri de import.

Articolul 115

1. Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevzute în alin. (2) i în condițiile alin. (4), autoritile vamale permit:

- (a) s fie obinute produse compensatoare din mrfuri echivalente;

(b) produsele compensatoare obținute din mrfuri echivalente să fie exportate din Comunitate înainte de a importa mrfurile de import;

2. Mrfurile echivalente trebuie să fie în aceeași calitate și să aibă aceleași caracteristici ca mrfurile de import. Totuși, în anumite cazuri stabilite în conformitate cu procedura comitetului, mrfurile echivalente pot fi acceptate într-un stadiu de fabricație mai avansat decât mrfurile de import.

3. Atunci când se aplică alin. (1), mrfurile de import sunt considerate în scopuri vamale ca mrfuri echivalente, iar acestea din urmă ca mrfuri de import.

4. În conformitate cu procedura comitetului se pot adopta măsuri destinate să interzică sau să limiteze acțiunile în baza alin. (1).

5. Atunci când se aplică alin. (1) lit. (b) și produsele compensatoare ar fi pasibile de drepturi de export dacă nu ar fi exportate sau reexportate printr-o operațiune de perfecționare activ, titularul autorizației trebuie să ofere o garanție pentru a asigura plata taxelor pentru eventualitatea în care mrfurile de import nu ar fi importate în termenul prevăzut.

II. Acordarea autorizației

Articolul 116

Autorizația este emisă la cererea persoanei care îndeplinește operațiunile de perfecționare sau care se ocupă de îndeplinirea lor.

Articolul 117

Se acordă autorizație numai:

(a) persoanelor stabilite în Comunitate. Totuși, se poate acorda autorizație persoanelor stabilite în afara Comunității pentru importurile de natură necomercială;

(b) atunci când, fără să aducă atingere utilizării mrfurilor menționate în art. 114 alin. (2) lit. (c) ultima linie, mrfurile de import pot fi identificate cu produsele compensatoare sau, în cazul menționat în art. 115, când se poate verifica conformarea la condițiile prevăzute privind mrfurile echivalente;

(c) atunci când regimul de perfecționare activ poate ajuta la crearea celor mai favorabile condiții pentru exportul sau reexportul produselor compensatoare, cu condiția ca interesele esențiale ale producătorilor Comunității să nu fie afectate în mod nefavorabil (condiții economice).

III. Funcționarea regimului

Articolul 118

1. Autoritățile vamale specifică perioada în care produsele compensatoare trebuie să fi fost exportate sau reexportate sau să li se fi atribuit o altă destinație sau utilizare aprobată de vamă. Această perioadă trebuie să se încadreze în seama de timp necesară ducerii la îndeplinire a operațiunilor de perfecționare și de înstrinare a produselor compensatoare.

2. Perioada începe cu data la care mrfurile necomunitare sunt plasate sub regimul de perfecționare activ. Autoritățile vamale pot acorda o prelungire în urma unei cereri bine argumentate de către titularul autorizației.

Din rațiuni de simplificare, se poate decide ca o perioadă care începe în cursul unei luni calendaristice sau a unui trimestru să se încheie în ultima zi a lunii calendaristice următoare, respectiv a trimestrului următor.

3. Atunci când se aplică art. 115 alin. (1) lit. (b), autoritățile vamale specifică termenul în care mrfurile necomunitare trebuie declarate sub un regim. Această perioadă începe la data acceptării declarației de export pentru produsele compensatoare obținute din mrfurile echivalente corespunzătoare.

4. Pot fi prevăzute termene exacte pentru anumite operațiuni de transformare sau pentru anumite mrfuri de import, în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 119

1. Autoritățile vamale stabilesc fie rata de randament operațiunii, fie, când este cazul, metoda determinării acestei rate. Rata de randament se stabilește pe baza împrejururilor reale în care se derulează sau urmează să se deruleze operațiunea de perfecționare.

2. Atunci când împrejururile o cer în special în cazul operațiunii de perfecționare efectuată normal în condiții tehnice clar definite asupra unor mărfuri cu caracteristici substanțial uniforme și care are ca rezultat producerea unor produse compensatoare de calitate uniformă, ratele standard de randament pot fi stabilite în conformitate cu procedura comitetului, pe baza datelor reale constatate anterior.

Articolul 120

Cazurile și condițiile în care mărfurile netransformate sau produsele compensatoare sunt considerate a fi fost puse în liber circulație pot fi stabilite în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 121

1. Sub rezerva art. 122, când apare o datorie vamală, valoarea unei astfel de datorii se stabilește pe baza elementelor de taxare corespunzătoare mărfurilor de import în momentul acceptării declarației de plasare a acestor mărfuri sub regimul de perfecționare activ.

2. Dacă în momentul menționat în alin. (1) mărfurile de import îndeplinesc condițiile de calitate pentru a se încadra în tratamentul tarifar preferențial la contingentele sau plafoanele tarifare, acestea îndeplinesc condițiile oricui tratament tarifar preferențial care există în privința mărfurilor identice la momentul acceptării declarației de punere în liber circulație.

Articolul 122

Prin derogare de la art. 121, produsele compensatoare:

(a) sunt supuse drepturilor de import corespunzătoare, când:

— sunt puse în liber circulație și apar pe lista adoptată în conformitate cu procedura comitetului, în măsura în care ele sunt proporționale cu partea exportată a produselor compensatoare neincluse pe listă. Totuși, titularul autorizației poate solicita ca taxa pentru acele produse să fie evaluată în manualul menționat în art. 121;

— sunt supuse taxelor stabilite prin politica agricolă comună, iar dispozițiile adoptate în conformitate cu procedura comitetului o permit;

(b) sunt supuse drepturilor de import calculate în conformitate cu reglementările aplicabile regimului vamal în discuție sau zonelor libere sau antrepozitelor libere în care au fost plasate sub un regim suspensiv sau într-o zonă liberă sau antrepozit liber;

Totuși,

— persoana respectivă poate solicita ca taxa să fie evaluată în conformitate cu art. 121;

— în cazurile când produselor compensatoare li s-a atribuit o destinație sau utilizare vamală menționată mai sus diferită de transformarea sub control vamal, valoarea drepturilor de import percepute este cel puțin egală cu cea calculată în temeiul art. 121;

(c) pot fi supuse reglementărilor privitoare la evaluarea drepturilor prevăzute pentru regimul de transformare sub control vamal când mărfurile de import ar fi putut fi plasate sub acest regim;

(d) se bucură de tratament tarifar preferențial datorită utilizării speciale creia îi sunt destinate, când există o dispoziție pentru acest tratament în cazul mărfurilor identice importate;

(e) se scutesc de drepturi de import când decizia de scutire de taxe se face în cazul mărfurilor importate în temeiul art. 184.

IV. Operațiuni de perfecționare în afara teritoriului vamal al Comunității

Articolul 123

1. Unele sau toate produsele ori mrfurile compensatoare în aceeași stare pot fi exportate temporar în scopul transformării ulterioare în afara teritoriului vamal al Comunității, dacă autoritatea vamală autorizează acest lucru, în conformitate cu condițiile prevăzute de regimul de perfecționare pasiv.

2. Când apare o datorie vamală privind produsele reimportate, se încasează următoarele:

- a. drepturile de import pentru produsele compensatoare sau mrfurile în aceeași stare menționate în alin. (1), calculate în conformitate cu art. 121 și 122 și
- b. drepturile de import pentru produsele reimportate după perfecționarea pasiv pe teritoriul vamal al Comunității, a căror valoare se calculează în conformitate cu dispozițiile legate de regimul de perfecționare pasiv în aceleași condiții care s-ar aplica dacă produsele exportate sub regimul precedent ar fi fost puse în liber circulație înainte ca acest export să aibă loc.

V. Dispoziții speciale privind sistemul cu restituire

Articolul 124

1. Sistemul cu restituire poate fi utilizat pentru toate mrfurile cu excepția celor care, în momentul în care declară de punere în liber circulație este aprobat:

- sunt supuse unor restricții cantitative de import,
- se pot încadra, în cadrul contingentelor tarifare, într-o măsură tarifară preferențială sau într-o măsură suspensivă autonomă în sensul art. 20 alin. (3) lit. (d) - (f),
- sunt supuse unei taxe agricole sau oricărei alte taxe de import prevăzute în politica agricolă comună sau prin măsuri specifice aplicabile anumitor bunuri care rezultă din transformarea produselor agricole.

2. În plus, sistemul cu restituire poate fi utilizat doar dacă nu s-a stabilit nici o restituire la export pentru produsele compensatoare în momentul aprobării declarăției de punere în liber circulație a mrfurilor de import.

3. Permisivitatea de a utiliza sistemul cu restituire se acordă numai dacă, în momentul în care declară de exportare a produselor compensatoare este acceptat:

- mrfurile importate nu sunt supuse uneia din taxele menționate la primul alineat al treilea linie,
- nu a fost stabilit nici o restituire la export pentru produsele compensatoare.

Articolul 125

1. În declarăția de punere în liber circulație trebuie să se indice faptul că se utilizează sistemul cu restituire și să fie furnizate datele de referință ale autorizăției.

2. La cererea autorităților vamale, autorizăția menționată se anexează la declarăția de punere în liber circulație.

Articolul 126

În cadrul sistemului cu restituire nu se aplică art. 115 alin. (1) lit. (b), alin. (3) și (5), art. 118 alin. (3), art. 120 și 121, art. 122 lit. (a) al doilea linie și lit. (c), precum și art. 129.

Articolul 127

Exportul temporar al produselor compensatoare realizat conform art. 123 alin. (1) nu se consideră ca export în sensul art. 128 cu excepția cazului când acele produse nu sunt reimportate în cadrul Comunității în perioada prevăzută.

Articolul 128

1. Titularul autorizației poate să ceară ca drepturile de import să fie rambursate sau restituite când poate dovedi la cererea autorităților vamale că produsele compensatoare obținute din mărfurile de import puse în liber circulație în sistem cu restituire au fost:

- fie exportate,
- fie plasate, pentru a fi reexportate ulterior respectând regimul comunitar de tranzit, sub regimul de antrepozit vamal, regimul de import temporar sau regimul de perfecționare activ (regim cu suspendare) sau într-o zonă liberă sau antrepozit liber,

dacă toate condițiile pentru utilizarea regimului au fost de asemenea îndeplinite.

2. În scopul atribuirii unei destinații sau utilizări aprobate de vamă în conformitate cu alin. (1) a doua linie, produsele compensatoare sunt considerate mărfuri necomunitare.

3. Perioada în care trebuie să fie solicitat rambursarea se stabilește în conformitate cu procedura comitetului.

4. Produsele compensatoare plasate sub un regim vamal sau într-o zonă liberă sau antrepozit liber în conformitate cu dispozițiile alin. (1), sunt puse în liber circulație doar cu autorizația autorităților vamale, care acordă această autorizație când condițiile justifică acest lucru.

În acest caz, și fără să atingă art. 122 lit. (b), valoarea drepturilor de import rambursate sau restituite se consideră ca reprezentând valoarea datoriei vamale.

5. În scopul stabilirii valorii drepturilor de import ce trebuie rambursate sau restituite, art. 112 lit. (a) prima linie se aplică mutatis mutandis.

VI. Alte dispoziții

Articolul 129

Regimul de perfecționare activ, care aplică sistemul cu suspendare, se aplică și pentru ca produsele compensatoare să se poată încadra în scutirea de drepturile de export în care se încadrează produsele identice obținute din mărfuri comunitare în locul mărfurilor de import.

E. Transformarea sub control vamal

Articolul 130

Regimul de transformare sub control vamal permite ca mărfurile necomunitare să fie utilizate pe teritoriul vamal al Comunității în operațiuni care le modifică natura sau starea, fără să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor politicii comerciale și permite produselor rezultând din astfel de operațiuni să fie puse în liber circulație cu plata drepturilor de import datorate în mod normal pentru astfel de mărfuri. Astfel de produse sunt denumite produse transformate.

Articolul 131

Lista cazurilor în care poate fi utilizat regimul de transformare sub control vamal se stabilește în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 132

Autorizația pentru transformare sub control vamal se acordă la solicitarea persoanei care efectuează transformarea sau care se ocupă de efectuarea ei.

Articolul 133

Autorizația se acordă numai:

- (a) persoanelor stabilite în Comunitate;
- (b) atunci când mrfurile de import pot fi identificate în produsele transformate;
- (c) atunci când după transformare mrfurile nu pot fi readuse economic la forma sau starea în care se aflau înainte de plasarea lor sub regim;
- (d) atunci când utilizarea regimului nu poate duce la evitarea efectului reglementrilor privind originea și restricțiile cantitative aplicabile mrfurilor importate;
- (e) atunci când sunt îndeplinite condițiile necesare ca regimul să ajute la crearea sau menținerea activității de transformare a mrfurilor în Comunitate fără să aducă atingere în mod nedorit intereselor producătorilor comunitarii de mrfuri similare (condiții economice).

Articolul 134

Art. 118.- alin. (1), (2) și (4) și art. 119 se aplică mutatis mutandis.

Articolul 135

Atunci când apare o datorie vamală pentru mrfurile în aceeași stare sau pentru produsele care sunt în stadii intermediare de transformare comparativ cu ceea ce s-a prevăzut în autorizație, valoarea acestei datorii se stabilește pe baza elementelor de taxare corespunzătoare mrfurilor de import în momentul aprobirii declarației privind plasarea mrfurilor sub regimul de transformare sub control vamal.

Articolul 136

1. În cazurile în care mrfurile de import îndeplineau condițiile tratamentului tarifar preferențial atunci când au fost plasate sub regimul de transformare sub control vamal și când acest tratament tarifar preferențial este aplicabil produselor identice cu produsele transformate puse în liber circulație, drepturile de import aferente produselor transformate se calculează pe baza ratei taxei aplicabile pentru tratamentul respectiv.

2. Dacă tratamentul tarifar preferențial menționat în alin. (1) cu privire la mrfurile de import este supus contingentelor tarifare sau plafoanelor tarifare, aplicarea ratei taxei menționate în alin. (1) cu privire la produsele transformate este de asemenea supus condiției ca respectivul tratament tarifar preferențial să fie aplicabil mrfurilor de import în momentul aprobirii declarației de punere în liber circulație. În acest caz, cantitatea mrfurilor de import utilizate în mod real la fabricarea produselor transformate puse în liber circulație se taxează prin raportare la contingentelor sau plafoanele tarifare în vigoare la momentul aprobirii declarației de punere în liber circulație și nu se ia în calcul nici o cantitate din perspectiva contingentelor sau plafoanelor tarifare deschise pentru produsele identice cu produsele transformate.

F. Admiterea temporară

Articolul 137

Regimul de admitere temporară permite utilizarea pe teritoriul Comunității, cu scutire parțial sau total de drepturi de import și fără a fi supuse măsurilor politicii comerciale, a mrfurilor necomunitare destinate reexportului fără să fi suferit vreo modificare în afara deprecierei normale datorată utilizării lor.

Articolul 138

Autorizația de admitere temporară se acordă la cerere persoanei care utilizează mrfurile sau care se ocupă ca ele să fie utilizate.

Articolul 139

Autoritățile vamale refuză acordarea regimului de admitere temporară când este imposibil să se asigure identificarea mrfurilor de import.

Totui, autoritățile vamale pot autoriza utilizarea regimului de admitere temporară fără asigurarea identificării mărfurilor când, având în vedere natura mărfurilor sau operațiunilor de îndeplinit, absența măsurilor de identificare nu poate duce la o folosire abuzivă a regimului.

Articolul 140

1. Autoritățile vamale stabilesc perioada în care mărfurile de import trebuie să fie reexportate sau să li se dea o altă destinație sau utilizare aprobată de vamă. Această perioadă trebuie să fie suficient de lungă pentru ca obiectivul utilizării autorizate să fie atins.
2. Fără să atingă perioadele speciale prevăzute în conformitate cu art. 141, perioada maximă în care mărfurile pot rămâne în regimul de admitere temporară este de 24 luni. Autoritățile vamale pot stabili totuși scurtarea perioadei, cu acordul persoanei în cauză.
3. Totuși, în împrejurări excepționale, autoritățile vamale pot, la cererea persoanei în cauză și în limite rezonabile, să prelungească perioadele menționate în alin. (1) și (2) pentru a permite utilizarea autorizată.

Articolul 141

Cazul și condițiile speciale în care regimul de admitere temporară poate fi utilizat cu scutire totală de drepturi de import se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 142

1. Utilizarea regimului de admitere temporară cu scutire parțial de drepturi de import se acordă pentru mărfurile care, pe durata rămânării în proprietatea persoanei stabilite în afara teritoriului Comunității, nu sunt cuprinse în dispozițiile adoptate în conformitate cu art. 141 sau care sunt cuprinse de aceste dispoziții, dar nu îndeplinesc toate condițiile prevăzute în articolul respectiv pentru acordarea admiterii temporare cu scutire totală.
2. Lista mărfurilor pentru care nu poate fi utilizat regimul de admitere temporară cu scutire parțial de drepturi de import este alcătuită în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 143

1. Cuantumul drepturilor de import aferente mărfurilor plasate sub regimul de admitere temporară cu scutire parțial de drepturi de import se stabilește la 3%, pentru fiecare lună sau fracție de lună în care mărfurile au fost plasate sub regimul de admitere temporară cu scutire parțial de taxe, din valoarea taxelor care ar fi trebuit să fie plătite pentru mărfurile menționate dacă ar fi fost puse în liber circulație la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară.
2. Valoarea drepturilor de import care urmează să fie încasate nu o poate depăși pe aceea care ar fi trebuit încasată dacă mărfurile respective ar fi fost puse în liber circulație la data la care ele au fost plasate sub regimul de admitere temporară, neluând în considerare nici o dobândă care ar putea fi aplicată.
3. Transferul de drepturi și obligații decurgând din regimul de admitere temporară conform art. 90 nu presupune aplicarea aceluiași măsură de scutire pentru fiecare dintre perioadele de utilizare care trebuie avute în vedere.
4. Când transferul menționat în alin. (3) se face cu scutire parțial pentru ambii titulari autorizați să utilizeze regimul în aceeași lună, titularul autorizației inițiale este obligat să plătească valoarea drepturilor de import pentru întreaga lună.

Articolul 144

1. Atunci când apare o datorie vamală pentru mărfuri de import, valoarea unei astfel de datorii se stabilește pe baza elementelor de taxare corespunzătoare pentru acele mărfuri în momentul aprobării declarației de plasare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară. Totuși, când dispozițiile art. 141 prevăd astfel, valoarea datoriei se determină pe baza elementelor de taxare adecvate pentru mărfurile în cauză în momentul menționat în art. 214.
2. Atunci când, din alte rațiuni decât cele de plasare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară cu scutire parțial de drepturi de import, apare o datorie vamală pentru mărfurile plasate sub regimul menționat, valoarea acestei taxe este egală cu diferența dintre valoarea taxelor calculate conform alin. (1) și a celor datorate conform art. 143.

G. Perfecționarea pasiv

1. Generalități

Articolul 145

1. Regimul de perfecționare pasiv permite ca, fără să aduc atingere dispozițiilor care reglementează domenii specifice privind sistemul de schimb de mărfuri standard prevăzut în art. 154 - 159 sau în art. 123, mărfurile comunitare să fie exportate temporar de pe teritoriul vamal al Comunității pentru a fi supuse unor operațiuni de perfecționare, iar produsele rezultând din acele operațiuni să fie puse în liber circulație cu scutire parțial sau total de drepturi de import.

2. Exportul temporar al mărfurilor comunitare atrage după sine aplicarea drepturilor de export, a măsurilor de politic comercial și a altor formalități prevăzute pentru scoaterea mărfurilor comunitare de pe teritoriul vamal al Comunității.

3. Se aplică următoarele definiții:

- a. "mărfuri de export temporar" reprezintă mărfurile plasate sub regimul de perfecționare pasiv;
- b. "operațiuni de perfecționare" reprezintă operațiunile menționate în art. 114 alin. (2) lit. (c) prima, a doua și a treia linie;
- c. "produse compensatoare" reprezintă toate produsele care rezultă din operațiunile de perfecționare;
- d. "rata de randament" reprezintă cantitatea sau procentul produselor compensatoare care sunt obținute prin perfecționarea unei cantități date de mărfuri de export temporar.

Articolul 146

1. Nu pot fi plasate sub regimul de perfecționare pasiv mărfurile comunitare:

- al căror export implică rambursarea sau reținerea drepturilor de import,
- care, înainte de exportul lor, au fost puse în liber circulație cu scutire totală de drepturi de import în baza destinației, atât timp cât condițiile pentru acordarea unei astfel de scutiri continuă să se aplice,
- al căror export implică acordarea restituirilor la export sau pentru care se acordă un alt avantaj financiar decât aceste restituiri în conformitate cu politica agricolă comună pe baza exportului mărfurilor respective.

2. Totuși, se pot stabili derogări de la alin. (1) a doua linie în conformitate cu procedura comitetului.

II. Acordarea autorizației

Articolul 147

1. Autorizația de utilizare a regimului de perfecționare pasiv se emite la cererea persoanei care se ocupă de îndeplinirea operațiunilor de perfecționare.

2. Prin derogare de la alin. (1), autorizația de utilizare a regimului de perfecționare pasiv poate fi acordată unei alte persoane pentru mărfurile de origine comunitară în sensul titlului II capitolul 2 partea 1, când operațiunea de perfecționare constă în încorporarea acelor mărfuri în mărfuri obținute în afara Comunității și importate ca produse compensatoare, cu condiția ca utilizarea acestui regim să favorizeze promovarea vânzării mărfurilor de export fără să aducă atingere intereselor esențiale ale producătorilor comunitari de produse identice sau similare cu produsele compensatoare importate.

Cazurile și măsurile în care se aplică paragraful precedent se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 148

Autorizația se acordă numai:

- (a) persoanelor stabilite în Comunitate;

(b) atunci când se consider că este posibil să se stabilească faptul că produsele compensatoare rezultă din perfecționarea marfurilor de export temporar.

Cazurile în care se aplică derogări de la prezenta literă și condițiile în care se pot aplica astfel de derogări se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului;

(c) atunci când autorizația de utilizare a regimului de perfecționare pasiv nu este de natură să aducă atingere în mod serios intereselor esențiale ale transformatorilor comunitari (condiții economice).

III. Funcționarea regimului

Articolul 149

1. Autoritățile vamale specific perioada în care produsele compensatoare trebuie să fie reimportate pe teritoriul Comunității. Ele pot prelungi acea perioadă în urma depunerii de către titularul autorizației a unei cereri bine argumentate.

2. Autoritățile vamale stabilesc fie rata de randament a operațiunii fie, atunci când este necesar, modalitatea de stabilire a ratei.

Articolul 150

1. Scutirea totală sau parțială de drepturi de import conform art. 151 alin. (1) se acordă numai când produsele compensatoare sunt declarate pentru punerea în liber circulație în numele sau în favoarea:

(a) titularului autorizației sau

(b) oricărei alte persoane stabilite în Comunitate cu condiția ca acea persoană să obțină consimțământul titularului autorizației, iar condițiile autorizării să fie îndeplinite.

2. Scutirea totală sau parțială de drepturi de import prevăzută în art. 151 nu se acordă atunci când una dintre condițiile sau obligațiile legate de regimul de perfecționare pasiv nu este îndeplinită, decât dacă se stabilește că neconcordanțele nu au un efect semnificativ în aplicarea regimului respectiv.

Articolul 151

1. Scutirea totală sau parțială de drepturi de import prevăzută în art. 145 se aplică prin deducerea din valoarea drepturilor de import aplicabile produselor compensatoare puse în liber circulație a valorii drepturilor de import care ar fi aplicabile la aceeași dată marfurilor de export temporar dacă acestea ar fi importate pe teritoriul vamal al Comunității din țara în care au fost supuse operațiunii de perfecționare sau a ultimei operațiuni de perfecționare.

2. Valoarea ce trebuie dedusă în temeiul alin. (1) se calculează pe baza cantității și naturii marfurilor în cauză, la data acceptării declarației de plasare sub regimul de perfecționare pasiv sau pe baza altor elemente de taxare aplicabile lor la data acceptării declarației privind punerea în liber circulație a produselor compensatoare.

Valoarea marfurilor de export temporar este aceeași luată în considerare pentru aceste marfuri la stabilirea valorii în vamă a produselor compensatoare în conformitate cu art. 32 alin. (1) lit. (b) pct. (i) sau, dacă valoarea nu poate fi astfel stabilită, diferența dintre valoarea în vamă a produselor compensatoare și costurile de transformare stabilite prin mijloace rezonabile.

Totui,

— anumite taxe stabilite în conformitate cu procedura comitetului nu se iau în considerare la calcularea valorii ce trebuie dedusă;

— atunci când, înainte de a fi plasate sub regimul de perfecționare pasiv, marfurile de export temporar au fost puse în liber circulație la o taxă redusă în virtutea utilizării în scopuri speciale, și atât timp cât condițiile de acordare a taxei reduse continuă să se aplice, valoarea deductibilă este valoarea drepturilor de import încasate efectiv la punerea în liber circulație a marfurilor.

3. Atunci când mrfurile de export temporar ar putea beneficia la punerea în liber circulaie de o tax redus sau zero în virtutea utilizării în scopuri speciale, această tax se ia în considerare cu condiia ca mrfurile s fi suferit aceleai operaiuni ca operaiunile prevzute pentru o astfel de utilizare în ara în care a avut loc operaiunea de perfecionare sau ultima operaiune de perfecionare.

4. Atunci când produsele compensatoare se încadrează într-o msur tarifar preferenial în sensul art. 20 alin. (3) lit. (d) sau (e), iar msura exist pentru mrfurile care se încadrează în aceeași clasificare tarifar ca i mrfurile de export temporar, rata drepturilor de import de luat în considerare la stabilirea valorii ce se deduce conform alin. (1) este aceea care s-ar aplica dac mrfurile de export temporar ar îndeplini condițiile în care se aplic msura preferenial.

5. Prezentul articol nu trebuie s aduc atingere aplicrii dispozițiilor, adoptate sau care pot fi adoptate în contextul comerului dintre Comunitate i tere ri, care prevd scutirea de drepturi de import a anumitor produse compensatoare.

Articolul 152

1. Atunci când scopul operaiunii de perfecionare este repararea mrfurilor de export temporar, acestea sunt puse în liber circulaie cu scutire total de drepturi de import când se stabilete într-o msur satisfctoare pentru autoritile vamale, c mrfurile au fost reparate gratis, fie datorit unei obligaii contractuale sau legale care decurge dintr-o garanție, fie datorit existenei unui defect de fabricaie.

2. Alin. (1) nu se aplic în cazul în care s-a înut cont de defect în momentul în care mrfurile în cauz au fost puse în liber circulaie pentru prima oar.

Articolul 153

Atunci când scopul operaiunii de perfecionare este repararea mrfurilor de export temporar i o astfel de reparare este efectuat cu titlu oneros, scutirea parial de drepturi de import prevzut în art. 145 se acord prin stabilirea valorii drepturilor aplicabile pe baza elementelor de taxare aferente produselor compensatoare la data acceptrii declaraiei de punere în liber circulaie a produselor respective i luând în considerare ca valoare în vam o valoare egal cu costurile de reparare, cu condiia ca aceste costuri s reprezinte singurul considerent oferit de titularul autorizaiiei i s nu fie influenate de nici o legtur între titular i comerciant.

IV. Perfecionarea pasiv cu utilizarea sistemului de schimb de mrfuri standard

Articolul 154

1. În condițiile prevzute în Seciunea IV care sunt aplicabile în plus fa de dispozițiile precedente, sistemul de schimb de mrfuri standard permite ca produsul importat, denumit în continuare "produs de înlocuire", s înlocuiasc un produs compensator.

2. Autoritile vamale permit utilizarea sistemului de schimb de mrfuri standard atunci când operaiunea de perfecionare implic repararea altor mrfuri comunitare decât cele care fac obiectul politicii agrare comune sau regimurilor specifice aplicabile anumitor mrfuri ce rezult din transformarea produselor agricole.

3. Fr s aduc atingere art. 159, dispozițiile aplicabile produselor compensatoare se aplic i produselor de înlocuire.

4. Autoritile vamale sunt obligate s permit, în condițiile prevzute, ca produsele de înlocuire s fie importate înainte ca mrfurile de export temporar s fie reexportate (import anticipat). În cazul importului anticipat al unui produs de înlocuire, trebuie s se constituie o garanție care s acopere valoarea drepturilor de import.

Articolul 155

1. Produsele de înlocuire au aceeași clasificare tarifar, aceeași calitate comercial i aceleai caracteristici tehnice pe care le-au avut mrfurile de export temporar dac acestea din urm ar fi fost supuse operaiunii de reparare în cauz.

2. Atunci când mrfurile de export temporar au fost folosite înaintea exportrii, produsele de înlocuire trebuie s fi fost i ele utilizate i nu pot fi produse noi.

Autoritile vamale pot acorda totui derogri de la această regul dac produsul de înlocuire a fost furnizat gratuit datorit unei obligaii contractuale sau legale care decurge dintr-o garanție sau din cauza unui defect de fabricaie.

Articolul 156

Schimburile de mrfuri standard poate fi autorizat numai când este posibil s se verifice dac sunt îndeplinite condițiile prevzute în art. 155.

Articolul 157

1. În cazul importului anticipat, mrfurile de export sunt exportate temporar în termen de dou luni de la data acceprii de ctre autoritile vamale a declaraiei de punere în liber circulaie a produselor de înlocuire.

2. Totui, când situaii excepționale justific acest lucru, la solicitarea persoanei interesate, autoritile vamale pot prelungi, în limite rezonabile, termenul precizat în alin. (1).

Articolul 158

În cazul importului anticipat i când se aplic art. 151, valoarea deductibil se stabilete pe baza elementelor de taxare aplicabile mrfurilor de export temporar la data acceprii declaraiei de plasare sub acest regim.

Articolul 159

Art. 147 alin. (2) i art. 148 lit. (b) nu se aplic în contextul schimbului de mrfuri standard.

V. Alte dispoziții

Articolul 160

Dispozițiile menionate în cadrul perfecționrii pasive sunt aplicabile i în scopul punerii în aplicare a msurilor netarifare de politic comercial comun.

Seciunea 4

Exportul

Articolul 161

1. Regimul de export permite mrfurilor comunitare s prseasc teritoriul vamal al Comunitii.

Exportarea presupune aplicarea formalitilor de ieire, inclusiv a msurilor de politic comercial i, dup caz, a drepturilor de export.

2. Cu excepția mrfurilor plasate sub regimul de perfecționare pasiv sau sub un regim de tranzit conform art. 163 i fr s aduc atingere art. 164, toate mrfurile comunitare destinate exportului sunt plasate sub regimul de export.

3. Mrfurile expediate în Helgoland nu sunt considerate a fi exporturi de pe teritoriul vamal al Comunitii.

4. Situaia i condițiile în care mrfurile care prsec teritoriul vamal al Comunitii nu fac obiectul unei declarații de export se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului.

5. Declaraia de export trebuie depus la biroul vamal autorizat cu supravegherea locului în care este stabilit exportatorul sau în care mrfurile sunt ambalate sau încrcate pentru transportul de export. Derogările se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 162

Liberul de vam pentru export se acord cu condiia ca mrfurile respective s prseasc teritoriul vamal al Comunitii în aceleai condiții ca atunci când a fost aprobat declaraia de export.

Seciunea 5

Tranzit intern

Articolul 163

1. Regimul de tranzit intern permite, în condițiile prevzute în alin. (2) - (4), circulaia mrfurilor comunitare dintr-un punct într-altul pe teritoriul vamal al Comunitii trecând pe teritoriul unei țări fr vreo modificare a statutului lor vamal. Această dispoziție nu contravine aplicrii art. 91 alin. (1) lit. (b).

2. Circulaia menionat în alin. (1) poate avea loc:

- a) fie sub regimul de tranzit comunitar intern, cu condiia ca această posibilitate s fie prevzut printr-un acord internaional;
- b) fie în baza unui carnet TIR (Convenia TIR);
- c) fie în baza unui carnet ATA (Convenia ATA) folosit ca document de tranzit;
- d) în baza Manifestului renan (art. 9 din Convenia revizuit privind navigaia pe Rin);
- e) fie în baza formularului 302, aa cum este prevzut în acordul dintre statele parte la Tratatul Nord Atlantic privind statutul forelor lor, semnat la Londra pe 19 iunie 1951,
- f) fie prin pot (inclusiv colet postal).

3. În cazul menionat în alin. (2) lit. (a), art. 92, 94, 95, 96 i 97 se aplic mutatis mutandis.

4. În cazurile menionate în alin. (2) lit. (b) - (f), mrfurile îi pstreaz statutul vamal doar dac acest statut este stabilit în condițiile i în forma recomandat prin dispozițiile adoptate în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 164

Condițiile în care mrfurile comunitare pot circula, fr a fi plasate sub un regim vamal, dintr-un punct în altul al teritoriului vamal i temporar în afara teritoriului fr a li se modifica statutul, se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 165

Regimul de tranzit comunitar intern se aplic i în cazul în care o dispoziție a Comunitii se refer în mod expres la aplicarea acestuia.

CAPITOLUL 3

ALTE TIPURI DE DESTINAIE SAU UTILIZARE APROBAT DE VAM

Seciunea 1

Zone libere i antrepozite libere

A. Generaliti

Articolul 166

Zonele libere i antrepozitele libere fac parte din teritoriul vamal al Comunitii sau sunt situate pe acel teritoriu i separate de restul, în care:

1. mrfurile comunitare sunt considerate, în aplicarea drepturilor de import i msurilor de politic comercial referitoare la import, ca neaflându-se pe teritoriul vamal al Comunitii, în msura în care nu sunt nici puse în liber circulaie sau plasate sub un alt regim vamal, nici utilizate sau consumate în alte condiții decât cele prevzute de reglementările vamale;

2. mrfurile comunitare pentru care exist o astfel de dispoziie în conformitate cu legislaia comunitar care reglementeaz domenii specifice se încadreaz în msurile legate în mod normal de exportul mrfurilor, pe baza plasrii lor într-o zon liber sau un antrepozit liber.

Articolul 167

1. Statele membre pot desemna pri ale teritoriului Comunitii ca zone libere sau pot autoriza înfiinarea unor antrepozite libere.
2. Statele membre determin limita geografic a fiecrei zone. Incintele care urmeaz a fi desemnate ca antrepozite libere trebuie aprobate de statele membre.
3. Zonele libere trebuie s fie împrejmuite. Statele membre definesc punctele de intrare i ieire pentru fiecare zon liber sau antrepozit liber.
4. Construirea oricrei cldiri într-o zon liber necesit aprobarea prealabil a autoritilor vamale.

Articolul 168

1. Perimetrul i punctele de intrare i ieire ale zonelor libere i antrepozitelor libere sunt supuse supravegherii autoritilor vamale.
2. Persoanele i mijloacele de transport care intr sau prsesc zona liber sau antrepozitul liber pot fi supuse unui control vamal.
3. Accesul într-o zon liber sau un antrepozit liber poate fi interzis persoanelor care nu ofer garantiile necesare respectrii dispozițiilor prevzute în prezentul Cod.
4. Autoritile vamale pot verifica mrfurile care intr, prsesc sau rmân în zona liber sau antrepozitul liber. Pentru a face posibil astfel de controale, se înmâneaz sau este pus la dispoziia autoritilor vamale sau a oricrei persoane desemnate în acest scop de ctre autoriti, un exemplar al documentului de transport, care însoete mrfurile la intrare sau la ieire. Atunci când se solicit asemenea controale, mrfurile trebuie puse la dispoziia autoritilor vamale.

B. Plasarea mrfurilor în zone libere sau antrepozite libere

Articolul 169

Atât mrfurile comunitare cât i cele necomunitare pot fi plasate în zone libere sau antrepozite libere.

Totui, autoritile vamale pot cere ca mrfurile care prezint risc sau pot s deterioreze alte mrfuri sau care, din alte motive, necesit condiii speciale, s fie plasate în incinte dotate special pentru a le adposti.

Articolul 170

1. Fr s aduc atingere art. 168 alin. (4), mrfurile care intr într-o zon liber sau într-un antrepozit liber nu trebuie s fie prezentate autoritilor vamale i nici nu necesit depunerea unei declaraii vamale.
2. Mrfurile sunt prezentate autoritilor vamale i sunt supuse formalitilor vamale recomandate numai dac:
 - (a) au fost plasate sub un regim vamal care se încheie atunci când intr într-o zon liber sau într-un antrepozit liber; totui, atunci când regimul vamal respectiv permite scutirea de obligaia de a prezenta mrfurile, o astfel de prezentare nu se solicit;
 - (b) au fost plasate într-o zon liber sau într-un antrepozit vamal liber pe baza unei decizii de acordare a rambursrii sau remiterii drepturilor de import;
 - (c) îndeplinesc condiiile pentru aplicarea msurilor menionate în art. 166 lit. (b).
3. Autoritile vamale pot solicita ca mrfurile supuse drepturilor de export sau altor dispoziții de export s fie anunate la biroul vamal.

4. La cererea prii interesate, autoritile vamale atest statutul mrfurilor comunitare sau necomunitare plasate într-o zon liber sau într-un antrepozit liber.

C. Funcionarea zonelor libere i a antrepozitelor libere

Articolul 171

1. Nu exist nici o limit a duratei în care mrfurile pot rmâne în zonele libere i în antrepozitele libere.
2. Pentru anumite mrfuri menionate în art. 166 lit. (b), care sunt cuprinse în politica agricol comun, se pot stabili termene specifice în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 172

1. Orice activitate industrial, comercial sau de servicii dintr-o zon liber sau antrepozit liber trebuie autorizat în condiile prevzute în prezentul Cod. Desfurarea unor astfel de activiti trebuie comunicat în prealabil autoritilor vamale.
2. Autoritile vamale pot impune anumite interdicii sau restrictii asupra activitilor menionate în alin. (1), cu privire la natura mrfurilor în cauz sau la cerinele supravegherii vamale.
3. Autoritile vamale pot interzice exercitarea oricrei activiti într-o zon liber sau antrepozit liber persoanelor care nu ofer garantiile necesare în conformitate cu dispoziile prezentului Cod.

Articolul 173

Pe durata cât rmân într-o zon liber sau într-un antrepozit liber, mrfurile necomunitare plasate în respectiva zon liber sau antrepozit liber pot:

- (a) s fie puse în liber circulaie în condiile prevzute de acel regim sau în art. 178;
- (b) s fac obiectul formelor obinuite de manipulare menionate în art. 109 alin. (1), fr autorizare;
- (c) s fie plasate sub regimul de perfecionare activ în condiile prevzute de regim.

Totui, operaiunile de perfecionare efectuate pe teritoriul vechiului port liber Hamburg, în zonele libere ale Insulelor Canare, Azore, Madeira i ale departamentelor de peste mri nu sunt supuse condiilor economice.

Totui, în ce privete vechiul port Hamburg, dac într-un anumit sector economic condiile de concuren din Comunitate sunt afectate ca rezultat al acestei derogri, Consiliul, hotrând cu majoritate calificat la propunerea Comisiei, decide aplicarea condiilor economice la activitatea economic corespunztoare pe teritoriul vechiului port liber Hamburg;

- (d) s fie plasate sub regim de perfecionare sub control vamal în condiile prevzute de acest regim;
- (e) s fie plasate sub regim de admitere temporar în condiile prevzute de acest regim;
- (f) s fie abandonate în conformitate cu art. 182;
- (g) s fie distruse, cu condiia ca persoana interesat s furnizeze autoritilor vamale toate informaiile pe care acestea le consider necesare.

Atunci când mrfurile sunt plasate sub unul din regimurile menionate la lit. (c), (d) sau (e), statele membre pot, în msura în care este necesar s se in cont de condiile de operare i de supraveghere vamal ale zonelor libere i antrepozitelor libere, s adapteze msurile de control prevzute.

Articolul 174

Mrfurile comunitare menionate în art. 166 lit. (b) care sunt cuprinse în politica agricol comun trebuie s fac obiectul numai acelor forme de manipulare recomandate expres pentru asemenea mrfuri, în conformitate cu art. 109 alin. (2). O astfel de manipulare poate fi întreprins fr autorizaie.

Articolul 175

1. Când art. 173 i 174 nu se aplic, mrfurile necomunitare i cele comunitare menionate în art. 166 lit. (b) nu se consum sau utilizează în zonele libere sau antrepozitele libere.

2. Fr s aduc atingere dispozițiilor aplicabile rezervelor i stocurilor, atunci când regimul în cauz prevede astfel, alin. (1) nu împiedic utilizarea sau consumul de mrfuri a cror punere în liber circulaie sau a cror admitere temporar nu ar atrage dup sine aplicarea drepturilor de import sau a msurilor de politic agricol comun sau de politic comercial. În această situaie nu este necesar nici o declaraie de punere în liber circulaie sau de admitere temporar.

Totui, o astfel de declaraie se solicit dac unor astfel de mrfuri urmează s li se aplice un contingent sau plafon.

Articolul 176

1. Toate persoanele care desfoar o activitate ce implic fie depozitarea, prelucrarea sau transformarea, fie vânzarea sau cumpărarea de mrfuri într-o zonă sau antrepozit liber trebuie s în evidena operativ a mrfurilor într-o form aprobat de autoritățile vamale. Mrfurile sunt înregistrate în evidena operativ imediat ce sunt aduse în incinta unei astfel de persoane. Evidena operativ trebuie s dea posibilitatea autorităților vamale s identifice mrfurile i s le înregistreze micrile.

2. Atunci când mrfurile sunt transbordate într-o zonă liber, documentele legate de operațiune sunt păstrate la dispoziția autorităților vamale. Depozitarea mrfurilor pe termen scurt în astfel de transbordări este considerat a face parte integrant din operațiune.

D. Scoaterea mrfurilor din zonele libere sau antrepozitele libere

Articolul 177

Fr s aduc atingere dispozițiilor speciale adoptate prin legislația vamală care reglementează domenii specifice, mrfurile care prsesc o zonă liberă sau un antrepozit liber pot fi:

- exportate sau reexportate de pe teritoriul vamal al Comunității sau
- introduse într-o alt parte a teritoriului vamal al Comunității.

Dispozițiile titlului III, cu excepția art. 48 - 53 atunci când este vorba de mrfuri comunitare, se aplic mrfurilor introduse în alte pri ale teritoriului respectiv, cu excepția cazurilor în care mrfurile prsesc acea zonă pe cale maritim sau pe calea aerului fr a fi fost plasate sub un regim vamal de tranzit sau de alt tip.

Articolul 178

1. Atunci când apare o datorie vamală pentru mrfuri necomunitare, iar valoarea în vam a unor astfel de mrfuri se bazează pe preul efectiv plătit sau de plătit care include cheltuielile de antrepozitare sau de conservare a mrfurilor pe durata rămânării lor în zona liberă sau antrepozitul liber, astfel de cheltuieli nu sunt incluse în valoarea în vam dac ele sunt indicate separat de preul efectiv plătit sau de plătit pentru mrfuri.

2. Atunci când mrfurile respective au fost supuse, într-o zonă liberă sau antrepozit liber, uneia dintre formele uzuale de manipulare în sensul art. 109 alin. (1), natura mrfurilor, valoarea în vam i cantitatea care trebuie luate în considerare la stabilirea valorii drepturilor de import sunt acelea care, la cererea declarantului i în msura în care o astfel de manipulare este cuprins în autorizația acordată în conformitate cu alin. (3) din articolul menționat, ar trebui luate în considerare pentru aceste mrfuri în momentul menționat în art. 214, dac nu ar fi fost supuse unor astfel de manipulări. Totui, se pot stabili derogări de la această dispoziție în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 179

1. Mrfurilor comunitare menionate în art. 166 lit. (b) care sunt cuprinse în politica agricolă comun i care sunt plasate într-o zonă liberă sau antrepozit liber li se atribuie o destinație sau utilizare prevăzută de reglementările care le acord, pe baza plasării lor într-o zonă liberă sau antrepozit liber, beneficiul msurilor care se aplic în mod obișnuit exportului unor astfel de mrfuri.

2. În cazul în care asemenea mrfuri sunt reintroduse într-o alt parte a teritoriului vamal al Comunitii sau dacă nu s-a făcut nici o solicitare pentru a li se atribui o destinație sau utilizare menționat în alin. (1) până la expirarea termenului recomandat conform art. 171 alin. (2), autoritățile vamale iau măsurile prevăzute în legislația relevantă care reglementează domeniile specifice cu privire la nerespectarea destinației sau utilizării prevăzute.

Articolul 180

1. Atunci când mrfurile sunt introduse sau reintroduse într-o alt parte a teritoriului vamal al Comunitii sau sunt plasate sub un regim vamal, certificatul menționat în art. 170 alin. (4) poate fi utilizat ca dovadă a statutului comunitar sau necomunitar al unor astfel de mrfuri.

2. Atunci când nu se dovedește cu certificatul sau alte mijloace că mrfurile au statut comunitar sau necomunitar, mrfurile pot fi considerate:

- mrfuri comunitare, în scopul aplicării drepturilor de export și licențelor de export sau a măsurilor de export prevăzute de politica comercială;
- mrfuri necomunitare în toate celelalte cazuri.

Articolul 181

Autoritățile vamale trebuie să se asigure că sunt respectate reglementările cu privire la export sau reexport, atunci când mrfurile sunt exportate sau reexportate dintr-o zonă liberă sau antrepozit liber.

Secțiunea 2

Reexportul, distrugerea și abandonarea

Articolul 182

1. Mrfurile necomunitare pot fi:

- reexportate de pe teritoriul vamal al Comunitii;
- distruse;
- abandonate în favoarea bugetului statului când legislația cuprinde dispoziții în acest sens.

2. Reexportul implică, după caz, aplicarea formalităților prevăzute pentru ieșirea mrfurilor, inclusiv măsurile de politic comercial.

Cazurile în care mrfurile necomunitare pot fi plasate sub un regim suspensiv în scopul neaplicării măsurilor de politic comercial la export pot fi stabilite în conformitate cu procedura comitetului.

3. Reexportul sau distrugerea fac obiectul unei înțineri prealabile a autorităților vamale. Autoritățile vamale interzic reexportul dacă formalitățile sau măsurile menționate în alin. (2) primul paragraf prevăd acest lucru. Când mrfurile plasate sub un regim vamal economic pe teritoriul vamal al Comunitii sunt destinate reexportului, se depune o declarație vamală de export în sensul art. 59 - 78. În astfel de cazuri, se aplică art. 161 alin. (4) și (5).

Abandonarea este pusă în executare în conformitate cu dispozițiile naționale.

4. Distrugerea sau abandonarea nu presupun nici o cheltuială de la bugetul statului.

5. Oricor de deuri sau resturi care rezultă din distrugere li se atribuie destinația sau utilizarea prevăzută de vamă pentru mrfurile necomunitare.

Acestea rămân sub supraveghere vamală până în momentul prevăzut în art. 37 alin. (2).

TITLUL V

MRFURI CARE PRSESC TERITORIUL VAMAL AL COMUNITII

Articolul 183

Mrfurile care prsec teritoriul vamal al Comunitii sunt supuse supravegherii vamale. Ele pot fi supuse controalelor autoritilor vamale în conformitate cu dispozitiile în vigoare. Ele prsec teritoriul respectiv folosind, când este cazul, traseul stabilit de autoritile vamale i în conformitate cu modalitile prevzute de aceste autoriti.

TITLUL VI

OPERAIIUNI PRIVILEGIATE

CAPITOLUL 1

SCUTIRI DE TAXE VAMALE

Articolul 184

Consiliul, hotrând cu majoritate calificat la propunerea Comisiei, stabilete cazurile în care, datorit unor împrejurri speciale, sunt scutite de drepturile de import sau de export mrfurile care sunt puse în liber circulaie sau sunt exportate.

CAPITOLUL 2

MRFURI REINTRODUSE

Articolul 185

1. Mrfurile comunitare care, dup ce au fost exportate, sunt reintroduse pe teritoriul vamal al Comunitii i puse în liber circulaie în decursul unei perioade de trei ani sunt scutite de drepturi de import la solicitarea persoanei interesate.

Totui:

- termenul de trei ani poate fi depit pentru a lua în considerare împrejurri speciale;
- atunci când, înaintea exportrii lor de pe teritoriul vamal al Comunitii, mrfurile reintroduse sunt puse în liber circulaie cu drepturi de import reduce sau zero datorit utilizrii lor în scopuri speciale, se acord scutirea de drepturi conform alin. (1) numai dac ele urmeaz s fie reimportate în același scop.

Atunci când scopul pentru care mrfurile respective urmeaz s fie importate nu mai este același, suma drepturilor de import aferente lor se reduce cu oricare sum încasat la prima punere în liber circulaie a mrfurilor. În cazul în care cea de-a doua sum o depete pe cea încasat la punerea în libera circulaie a mrfurilor reintroduse, nu se acord nici o rambursare.

2. Scutirea de drepturi de import prevzut în alin. (1) nu se acord în cazul:

- (a) mrfurilor exportate de pe teritoriul vamal al Comunitii în regim de perfecționare pasiv numai dac acele mrfuri rmân în aceeași stare în care au fost exportate;
- (b) mrfurilor care au fcut obiectul unei msuri a Comunitii ce a implicat exportarea lor în ri tere. Împrejurriile i condițiile în care se poate renun la aceast cerin se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 186

Scutirea de drepturi de import prevzut în art. 185 se acord numai dac mrfurile sunt reimportate în aceeași stare în care au fost exportate. Împrejurriile i condițiile în care se poate renun la aceast cerin se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 187

Art. 185 i 186 se aplic mutatis mutandis produselor compensatoare iniial exportate sau reexportate ca urmarea a unui regim de perfecționare activ.

Valoarea drepturilor de import legal datorate se stabilește pe baza reglementrilor aplicabile în cazul regimului de perfecționare activ, data reexportului fiind considerat ca data punerii în liber circulație.

CAPITOLUL 3

PRODUSE DE PESCUIT MARITIM I ALTE PRODUSE OBINUTE DIN MARE

Articolul 188

Fr s aduc atingere art. 23 alin. (1) lit. (f), sunt scutite de drepturi de import în momentul punerii în liber circulație:

- (a) produsele de pescuit maritim i alte produse obinute din marea teritorial a unei ri tere cu ajutorul navelor înmatriculate sau înregistrate într-un stat membru sau sub pavilionul statului respectiv;
- (b) produsele obinute din produsele menionate la lit. (a) la bordul navelor-fabric care îndeplinesc condițiile prevzute la litera menionat.

TITLUL VII

DATORIA VAMAL

CAPITOLUL 1

GARANIA PENTRU PLATA UNEI DATORII VAMALE

Articolul 189

1. Atunci când, în conformitate cu reglementările vamale, autoritățile vamale solicit constituirea unei garanții pentru a asigura plata unei datorii vamale, o astfel de garanție trebuie să fie constituit de debitor sau de potențialul debitor.
2. Autoritățile vamale solicit o singură garanție pentru o datorie vamală. Atunci când garanția este constituit în cadrul unui regim vamal care poate fi utilizat pentru anumite mrfuri în mai multe state membre, garanția respectiv este valabilă, aa cum se prevede în dispozițiile adoptate prin procedura comitetului, în statele membre respective.
3. Autoritățile vamale pot autoriza constituirea garanției de către o alt persoană decât cea de la care este solicitat.
4. Atunci când debitorul sau potențialul debitor este o autoritate publică, nu se solicită nici o garanție.
5. Autoritățile vamale pot renunța la solicitarea constituirii unei garanții când valoarea ce trebuie garantată nu depășește 500 ECU.

Articolul 190

1. Atunci când legislația vamală prevede constituirea garanției facultative, o astfel de solicitare a garanției este lăsată la latitudinea autorităților vamale atât timp cât acestea consideră că datoria vamală care a fost sau poate fi generată nu este sigură că se achită în termenul prevăzut.

Atunci când garanția menționată în paragraful precedent nu este solicitată, autoritățile vamale pot totuși cere de la persoana menționată în art. 189 alin. (1) un angajament de a respecta obligațiile pe care această persoană este obligată să le îndeplinească din punct de vedere legal.

2. Garanția menționată în alin. (1) primul paragraf este solicitată:

- în momentul aplicării reglementărilor care solicită constituirea unei asemenea garanții sau
- în orice moment ulterior când autoritățile vamale consideră că nu este sigură că datoria vamală care a fost sau poate fi generată se va achita în termenul prevăzut.

Articolul 191

La cererea persoanei menionate în art. 189 alin. (1) sau (3), autoritățile vamale permit constituirea unei garanții globale, care să acopere două sau mai multe operațiuni pentru care a aprut sau poate să apară o datorie vamală.

Articolul 192

1. Atunci când potrivit legislației vamale constituirea unei garanții este obligatorie, autoritățile vamale stabilesc valoarea unei astfel de garanții la un nivel egal cu:

- valoarea exactă a datoriei vamale sau datoriilor respective când valoarea poate fi stabilită cu certitudine în momentul solicitării garanției,
- în alte cazuri valoarea maximă, așa cum a fost estimată de autoritățile vamale, a datoriei sau datoriilor vamale care au fost sau pot fi generate.

Atunci când se constituie o garanție globală pentru datorii vamale a căror valoare se poate modifica în timp, valoarea unei astfel de garanții este stabilită la un nivel care să permită acoperirea în orice moment a datoriei vamale respective.

2. Atunci când potrivit legislației vamale constituirea unei garanții este facultativă, autoritățile vamale solicită constituirea acesteia, valoarea garanției este stabilită de autoritățile respective în așa fel încât să nu depășească nivelul prevăzut în alin. (1).

3. Împrejurările și condițiile în care poate fi constituită o garanție forfetară sunt stabilite în conformitate cu procedura comitetului.

Articolul 193

O garanție se poate constitui:

- fie prin depozit în numerar,
- fie printr-un garant.

Articolul 194

1. Depozitele în numerar se constituie în moneda statului membru în care se solicită garanția.

Se consideră echivalentele unui depozit:

- prezentarea unui cec a cărui încasare este garantată de instituția asupra creștii este trasă, în orice modalitate acceptată de autoritățile vamale,
- prezentarea oricui alt instrument recunoscut ca mijloc de plată de către aceste autorități.

2. Garanția sub forma unui depozit în numerar sau a unei plăți considerate echivalentă cu un depozit în numerar se constituie în conformitate cu dispozițiile în vigoare în statul membru în care este solicitată garanția.

Articolul 195

Garantul se angajează în scris să plătească solidar cu debitorul valoarea garantată a datoriei vamale care devine exigibilă.

Garantul este o terță persoană stabilită în Comunitate și aprobată de autoritățile vamale ale statului membru.

Autoritățile vamale pot refuza să accepte garantul sau tipul de garanție propus când aceasta din urmă nu conferă siguranța achitării datoriei vamale în termenul prevăzut.

Articolul 196

Persoana solicitată să constituie garanția are libertatea de a alege între tipurile de garanție prevăzute în art. 193.

Totui, autoritățile vamale pot refuza să accepte tipul de garanție propus atunci când acesta este incompatibil cu buna funcționarea a regimului vamal respectiv. Acelai lucru este valabil în privința garanției propuse. Autoritățile vamale pot solicita ca tipul de garanție ales să fie menținut pentru o anumită perioadă de timp.

Articolul 197

1. Atunci când reglementările adoptate în conformitate cu procedura comitetului prevăd astfel, autoritățile vamale pot accepta alte tipuri de garanții decât cele menționate în art. 193 în cazul în care se furnizează o asigurare echivalentă cu datoria vamală va fi achitat.

Autoritățile vamale refuză garanția propusă de debitorul vamal atunci când ele nu consideră că o astfel de garanție asigură plata datoriei vamale.

2. În conformitate cu rezerva menționată în alin. (1) al doilea paragraf, autoritățile vamale pot accepta un depozit în numerar fără a fi îndeplinite condițiile prevăzute în art. 194 alin. (1).

Articolul 198

Atunci când autoritățile vamale stabilesc faptul că garanția constituită nu asigură plata datoriei vamale în termenul prevăzut sau că aceasta nu mai este sigură sau suficientă pentru asigurarea plății, ele solicită persoanei menționate în art. 189 alin. (1), la alegerea sa, să constituie o garanție suplimentară sau să înlocuiască garanția originală cu una nouă.

Articolul 199

1. Garanția nu se eliberează până în momentul în care datoria vamală pentru care a fost constituită nu se stinge sau nu mai poate să apară. Odată ce datoria vamală se stinge sau nu mai poate să apară, se eliberează garanția.

2. Odată ce datoria vamală a fost stinsă parțial sau poate să apară numai cu privire la o parte a valorii care a fost garantată, o parte a garanției este eliberată, la cererea persoanei interesate, numai dacă valoarea în discuție justifică o astfel de acțiune.

Articolul 200

Atunci când este necesar, se adoptă derogări de la dispozițiile cuprinse în prezentul capitol, în conformitate cu procedura comitetului, pentru a se ține cont de convențiile internaționale.

CAPITOLUL 2

APARIȚIA DATORIEI VAMALE

Articolul 201

1. O datorie vamală la import poate să apară prin:

- (a) punerea în liber circulație a mărfurilor pasibile de drepturi de import sau
- (b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu scutire parțială de drepturi de import.

2. O datorie vamală apare în momentul acceptării declarației vamale în discuție.

3. Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este de asemenea, debitor vamal.

Atunci când se întocmește o declarație vamală privind unul din regimurile menționate în alin. (1) pe baza informațiilor care conduc la faptul că toate sau o parte a drepturilor legal datorate nu au fost încasate, persoanele care au oferit informațiile necesare la întocmirea declarației în care tău, sau care a fost trebuit să fie în mod normal că aceste informații erau false, pot fi considerate de asemenea debitori vamali în conformitate cu dispozițiile naționale în vigoare.

Articolul 202

1. O datorie vamal la import poate s apar prin:

- (a) introducerea ilegal pe teritoriul vamal al Comunitii a mrfurilor supuse drepturilor de import sau
- (b) introducerea ilegal într-o alt parte pe acel teritoriu a unor astfel de mrfuri amplasate într-o zon liber sau antrepozit liber.

În sensul prezentului articol, introducerea ilegal reprezint orice introducere care încalc dispozițiile art. 38 - 41 i art. 177 a doua linie.

2. Datoria vamal este apare în momentul în care mrfurile sunt introduse ilegal.

3. Debitorii vamali sunt:

- persoana care introduce ilegal astfel de mrfuri,
- orice persoan care a participat la introducerea ilegal a mrfurilor i care tia sau ar fi trebuit s tie în mod normal c o astfel de introducere este ilegal,
- orice persoan care a cumparat sau deinut mrfurile în discuie i care tia sau ar fi trebuit s tie, în mod normal, în momentul achiziionrii sau primirii mrfurilor, c ele au fost introduse ilegal.

Articolul 203

1. O datorie vamal la import apare prin:

- scoaterea ilegal de sub supravegherea vamal a mrfurilor supuse drepturilor de import.

2. Datoria vamal apare în momentul când mrfurile sunt scoase de sub supravegherea vamal.

3. Debitorii vamali sunt:

- persoana care scoate mrfurile de sub supraveghere vamal,
- orice persoan care a participat la o astfel de aciune i care tia sau ar fi trebuit s tie în mod normal c mrfurile au fost scoase de sub supraveghere vamal,
- orice persoan care a cumparat sau deinut mrfurile în discuie i care tia sau ar fi trebuit s tie, în mod normal, în momentul cumprii sau primirii mrfurilor, c ele au fost scoase de sub supraveghere vamal i
- dup caz, persoana solicitat s îndeplineasc obligaiile ce rezult din depozitarea temporar a mrfurilor sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate acele mrfuri.

Articolul 204

1. O datorie vamal la import apare prin:

- (a) neîndeplinirea uneia dintre condițiile ce rezult, în privina mrfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporar sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate sau
- (b) nerespectarea unei condiții ce reglementează plasarea mrfurilor sub acel regim sau acordarea unei taxe de import reduce sau zero înând seama de utilizarea mrfurilor,

în alte cazuri decât cele menionate la art. 203 doar dac nu se stabilete c acele omisiuni nu au un efect semnificativ asupra utilizrii corecte a regimului de depozitare temporar sau a regimului vamal avut în vedere.

2. Datoria vamal apare fie în momentul în care obligaia a crei neîndeplinire generează datorii vamale încetează a mai fi respectat, fie în momentul în care mrfurile sunt plasate sub regimul vamal în cauz, atunci când se stabilete ulterior c o condiie

care reglementează plasarea mrfurilor sub acel regim sau acordarea unei taxe de import reduse sau zero înănd seama de destinaia sau utilizarea mrfurilor nu a fost îndeplinit în fapt.

3. Debitorul vamal este persoana creia i se solicit, în funcie de împrejurri, fie îndeplinirea obligaiilor aprute, în privina mrfurilor pasibile de drepturi de import, în urma depozitrii lor temporare sau a utilizrii regimului sub care au fost plasate, fie respectarea condițiilor care reglementează plasarea mrfurilor sub acel regim.

Articolul 205

1. O datorie vamal la import apare prin:

— consumul sau utilizarea, într-o zon liber sau antrepozit liber, a mrfurilor pasibile de drepturi de import, în alte condiții decât cele prevzute în legislaia în vigoare.

Atunci când mrfurile dispar i când dispariia lor nu poate fi explicat într-o manier satisfctoare pentru autoritile vamale, acele autoriti vamale pot considera mrfurile ca fiind consumate sau utilizate în zona liber sau antrepozitul liber.

2. Datoria vamal apare în momentul în care mrfurile sunt consumate sau sunt utilizate mai întâi în alte condiții decât cele prevzute de legislaia în vigoare.

3. Debitorul vamal este persoana care a consumat sau utilizat mrfurile i orice persoan care a participat la aceast consumare sau utilizare i care era tia sau ar fi trebuit s tie în mod normal c mrfurile au fost consumate sau utilizate în alte condiții decât cele prevzute de legislaia în vigoare.

Atunci când autoritile vamale consider mrfurile care au disprut ca fiind consumate sau utilizate într-o zon liber sau antrepozit liber i nu este posibil aplicarea alineatului precedent, persoana pasibil de plata datoriei vamale este ultima persoan cunoscut de aceste autoriti ca fiind în posesia mrfurilor.

Articolul 206

1. Prin derogare de la art. 202 i 204 alin. (1) lit. (a), se consider c nu a fost generat nici o datorie vamal la import pentru anumite mrfuri, atunci când persoana interesat face dovada c neîndeplinirea obligaiilor ce rezult din:

- dispozițiile art. 38 - 41 i art. 177 a doua liniu sau
- pstarea mrfurilor respective în depozit temporar sau
- utilizarea regimului vamal sub care au fost plasate mrfurile,

sunt urmare a distrugerii totale ori a pierderii iremediabile a mrfurilor respective, ca rezultat al naturii mrfurilor sau împrejuririlor neprevzute ori de for major, sau ca o consecin a autorizrii de ctre autoritile vamale.

În sensul prezentului alineat, mrfurile sunt pierdute iremediabil când devin de neutilizat de ctre orice persoan.

2. În același mod, se consider c nu a aprut nici o datorie vamal la import pentru mrfurile puse în liber circulaie la o tax de import redus sau zero înănd seama de utilizarea lor în scopuri speciale, când astfel de mrfuri sunt exportate sau reexportate cu permisiunea autoritilor vamale.

Articolul 207

Atunci când, în conformitate cu art. 206 alin. (1), se consider c nu a aprut nici o datorie vamal pentru mrfurile puse în liber circulaie la o tax de import redus sau zero înănd seama de utilizarea lor în scopuri speciale, orice resturi sau deeuri ce rezult dintr-o astfel de distrugere se consider a fi mrfuri necomunitare.

Articolul 208

Atunci când, în conformitate cu art. 203 sau 204 apare o datorie vamal pentru mrfurile puse în liber circulaie la o tax de import redus sau zero înănd seama de utilizarea lor în scopuri speciale, valoarea achitat când mrfurile au fost puse în liber circulaie se deduce din valoarea datoriei vamale.

Această dispoziție se aplică mutatis mutandis atunci când apare o datorie vamală pentru deeurile sau resturile ce au rezultat din distrugerea unor astfel de mărfuri.

Articolul 209

1. O datorie vamală la export apare prin:

- exportul mărfurilor pasibile de drepturi de export de pe teritoriul vamal al Comunității, incluse într-o declarație vamală.

2. Datoria vamală apare în momentul în care este acceptată declarația vamală.

3. Debitorul vamal este declarantul. În situația reprezentării indirecte, persoana în numele căreia se face declarația este considerat, de asemenea, debitor vamal.

Articolul 210

1. O datorie vamală la export apare prin:

- scoaterea mărfurilor pasibile de drepturi de export de pe teritoriul vamal al Comunității fără declarație vamală.

2. Datoria vamală apare în momentul în care mărfurile menționate părăsesc efectiv teritoriul respectiv.

3. Debitorul vamal este:

- persoana care a scos mărfurile

- orice persoană care a participat la o astfel de acțiune și care cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască, în mod normal, faptul că nu s-a depus o declarație vamală, dar ar fi trebuit să fie depusă.

Articolul 211

1. O datorie vamală la export apare prin:

- neîndeplinirea condițiilor în care a fost permis ieșirea mărfurilor din teritoriul vamal al Comunității cu scutire totală sau parțială de drepturi de export.

2. Datoria apare la data la care mărfurile ajung la o destinație diferită de cea pentru care li s-a permis să părăsească teritoriul vamal al Comunității cu scutire totală sau parțială de drepturi de export sau, dacă autoritățile vamale nu pot determina acest dat, la expirarea termenului stabilit pentru a se face dovada îndeplinirii condițiilor care au îndreptat o astfel de scutire.

3. Debitorul vamal este declarantul. În cazul unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia este făcută declarația este de asemenea debitor.

Articolul 212

Datoria vamală menționată în art. 201-205 și 209-211 apare chiar dacă se referă la mărfuri supuse măsurilor de prohibiție sau restricție la import sau export de orice fel. Totuși, nu apare nici o datorie vamală la introducerea ilegală pe teritoriul vamal al Comunității a banilor falși sau a substanțelor narcotice și psihotrope care nu intră în circuitul economic strict supravegheat de către autoritățile competente pentru a fi folosite în scopuri medicale și tiinifice. În vederea respectării dreptului penal aplicabil infracțiunilor vamale, datoria vamală apare totuși în cazul în care, în conformitate cu legislația penală a unui stat membru, pe baza datoriilor vamale se stabilesc sancțiuni sau atunci când existența unei datorii vamale se constituie ca bază pentru inițierea urmăririi penale.

Articolul 213

Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeași datorie, acestea sunt obligate să plătească solidar aceeași datorie.

Articolul 214

1. În absența dispozițiilor contrare prevăzute în prezentul Cod și fără să aduc atingere alin. (2), valoarea drepturilor de import sau export aplicabile mărfurilor se determină pe baza regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele mărfuri la data apariției datoriei vamale aferente.

2. Atunci când nu este posibil stabilirea precisă a datei la care a apărut datoria vamală, data avut în vedere la stabilirea regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele mărfuri este aceea la care autoritățile vamale decid că mărfurile îndeplinesc condițiile în care apare o datorie vamală.

Totui, atunci când autoritățile vamale dețin informații pe baza cărora pot stabili că datoria vamală a apărut înainte de a se lua această decizie, valoarea drepturilor de import sau export pentru mărfurile în cauză se stabilește pe baza regulilor de evaluare adecvate în termenul cel mai scurt posibil în care se poate stabili existența datoriei vamale rezultate din situația respectivă pe baza informațiilor disponibile.

3. În cazurile în care condițiile definite de dispozițiile adoptate în cadrul procedurii comitetului, se aplică dobânzi compensatoare pentru a împiedica obținerea nelegitimă a unor avantaje financiare prin amânarea datei la care datoria vamală a fost generată sau înscrisă în evidența contabilă.

Articolul 215

1. O datorie vamală apare la locul în care s-au produs faptele care au generat-o.

2. Dacă nu este posibil determinarea locului menționat în alin. (1), datoria vamală se consideră a fi fost generată acolo unde autoritățile vamale decid că mărfurile îndeplinesc condițiile în care apare o datorie vamală.

3. Atunci când un regim vamal nu este încheiat pentru mărfuri, datoria vamală se consideră a fi fost generată acolo unde mărfurile:

- au fost plasate sub regimul respectiv sau
- intră în Comunitate sub acel regim.

4. Atunci când autoritățile vamale dețin informații pe baza cărora pot stabili că datoria vamală a apărut în prealabil, când mărfurile erau în alt loc decât la o dată anterioară, datoria vamală se consideră că a apărut în locul unde mărfurile pot fi localizate la data cea mai îndepărtată la care se poate stabili existența unei datorii vamale.

Articolul 216

1. În măsura în care acordurile încheiate între Comunitate și anumite țări prevăd acordarea la importul în aceste țări al unui tratament tarifar preferențial pentru mărfurile originare din Comunitate în sensul acestor acorduri, cu condiția ca, atunci când au fost obținute sub regimul de perfecționare activ, mărfurile necomunitare încorporate în mărfurile originare menționate să fie supuse plății drepturilor de import aferente, validarea documentelor necesare pentru a permite obținerea unui astfel de tratament tarifar preferențial în țările care duc la apariția unei datorii vamale la import.

2. Momentul apariției acestei datorii vamale este considerat a fi momentul în care autoritățile vamale acceptă declarația de export pentru mărfurile în cauză.

3. Debitorul vamal este declarantul. În eventualitatea unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația este și debitor vamal.

4. Valoarea drepturilor de import corespunzătoare acestei datorii vamale este determinată în aceleași condiții ca în cazul unei datorii vamale care rezultă din acceptarea, la aceeași dată, a declarației pentru punerea în liber circulație a mărfurilor respective, în scopul încheierii regimului de perfecționare activ.

CAPITOLUL 3

RECUPERAREA VALORII DATORIEI VAMALE

Secțiunea 1

Articolul 217

1. Orice valoare a drepturilor de import sau export care rezultă dintr-o datorie vamală, denumită în continuare "valoarea drepturilor", se calculează de autoritățile vamale de îndată ce intră în posesia datelor necesare și este înregistrată de autoritățile respective în evidențele contabile sau pe orice alt suport echivalent (înscrierea în evidența contabilă).

Primul paragraf nu se aplică:

- (a) atunci când a fost introdus o taxă anti-dumping sau compensatorie provizorie;
- (b) atunci când valoarea drepturilor legal datorate o depășește pe aceea stabilită pe baza unei informații tarifare obligatorii;
- (c) în cazul în care dispozițiile adoptate în conformitate cu procedura comitetului scutesc autoritățile vamale de obligația de a înscrie în evidența contabilă drepturi într-un quantum sub o anumită valoare.

Autoritățile vamale pot să nu ia în calcul valori ale drepturilor care, conform art. 221 alin. (3), nu au putut fi comunicate debitorului vamal după expirarea termenului permis.

2. Statele membre stabilesc modalitățile practice pentru înscrierea în evidența contabilă a valorii drepturilor. Aceste modalități pot varia în momentul în care autoritățile vamale, având în vedere condițiile în care datoria vamală a apărut, au certitudinea că sumele menționate vor fi plătite.

Articolul 218

1. Atunci când apare o datorie vamală în urma acceptării declarației pentru mrfuri pentru un alt regim vamal decât admiterea temporară cu scutire parțială de drepturi de import sau orice alt act cu același efect juridic ca și această acceptare, valoarea corespunzătoare acestei datorii vamale este înscrisă în evidența contabilă de îndată ce a fost calculată și cel târziu a doua zi după ce mrfurilor li s-a acordat liberul de vam.

Totui, dacă plata a fost garantată, valoarea totală a drepturilor aferente mrfurilor cărora li s-a acordat liberul de vam în beneficiul uneia dintre acele persoane într-un perioadă stabilită de autoritățile vamale, care nu poate depăși 31 de zile, poate fi acoperit de o singură înscriere în evidența contabilă la sfârșitul perioadei respective. O astfel de înscriere în evidența contabilă trebuie să aibă loc în termen de cinci zile de la expirarea perioadei respective.

2. Atunci când este prevăzut acordarea liberului de vam mrfurilor cu condiția îndeplinirii anumitor condiții prevăzute de legislația comunitară care reglementează fie stabilirea valorii datoriei, fie modul de încasare a acesteia, înscrierea în evidența contabilă trebuie să se facă în cel mult două zile de la data în care a fost stabilit sau fixat valoarea datoriei sau obligația de a plăti drepturile rezultate din această datorie.

Totui, dacă datoria vamală este legată de o taxă anti-dumping sau compensatorie provizorie, această taxă se înscrie în evidența contabilă în cel mult două luni după publicarea în Jurnalul Oficial al Comunității Europene a Regulamentului de instituire a unei taxe anti-dumping sau compensatorii provizorii.

3. Atunci când apare o datorie vamală în alte condiții decât cele menționate în alin. (1), valoarea drepturilor relevante este înscrisă în evidența contabilă în cel mult două zile de la data la care autoritățile vamale pot:

- calcula valoarea taxei respective și
- stabili debitorul.

Articolul 219

1. Termenele pentru înscrierea în evidența contabilă prevăzute în art. 218 pot fi prelungite:

- (a) pe motive legate de organizarea administrativă a statelor membre și în special în cazul în care conturile sunt centralizate, sau

(b) atunci când condiții speciale împiedică autoritățile vamale să respecte termenele respective.

Astfel de prelungiri de termene nu pot depăși 14 zile.

2. Termenele prevzute la alin. (1) nu se aplică în condiții neprevzute sau în cazuri de forță majoră.

Articolul 220

1. În cazul în care valoarea drepturilor rezultate dintr-o datorie vamală nu a fost înscrisă în evidența contabilă în conformitate cu art. 218 și 219 sau a fost înscrisă la un nivel inferior sumei datorate legal, valoarea drepturilor ce urmează să fie recuperate trebuie înscrisă în evidența contabilă în cel mult două zile de la data la care autoritățile vamale au luat cunoștință de situație și pot calcula suma datorată legal și stabili debitorul (înregistrare ulterioară în evidența contabilă). Acel termen poate fi prelungit în conformitate cu art. 219.

2. Cu excepția cazurilor menționate în art. 217 alin. (1) al doilea și al treilea paragraf, înregistrarea ulterioară în evidența contabilă nu este posibilă dacă:

(a) decizia inițială de a nu înregistra drepturile în evidența contabilă sau de a le înregistra la o valoare mai mică decât suma legal datorată a fost luată pe baza dispozițiilor generale invalidate la o dată ulterioară de o hotărâre judecătorească;

(b) valoarea drepturilor legal datorate nu a fost înscrisă în evidența contabilă ca urmare a unei erori din partea autorităților vamale care nu ar fi putut fi detectată în condiții rezonabile de către persoana obligată să plătească, aceasta la rândul său acționând cu bună-credință și respectând toate dispozițiile prevzute de legislația în vigoare cu privire la declarația vamală;

(c) dispozițiile adoptate în conformitate cu procedura comitetului scutesc autoritățile vamale de la înregistrarea ulterioară în evidența contabilă a valorii drepturilor sub o anumită valoare.

Articolul 221

1. De îndată ce a fost înscrisă în evidența contabilă, valoarea drepturilor trebuie comunicată debitorului în conformitate cu modalitățile corespunzătoare.

2. Dacă valoarea drepturilor datorate a fost înscrisă orientativ în declarația vamală, autoritățile vamale pot specifica faptul că aceasta nu poate fi comunicată în conformitate cu alin. (1) decât dacă valoarea taxei indicate nu corespunde cu cea stabilită de autorități.

Fără să aducă atingere aplicării art. 218 alin. (1), paragrafului al doilea, dacă se face uz de posibilitatea prevăzută în paragraful precedent, acordarea liberului de vamă pentru marfuri de către autoritățile vamale echivalează cu comunicarea către debitor a valorii drepturilor înscrise în evidența contabilă.

3. Întărirea debitorului nu poate avea loc după expirarea unei perioade de trei ani de la data la care a aprut datoria vamală. Totuși, dacă incapacitatea autorităților vamale de a stabili valoarea exactă datorată legal este rezultatul unui act care poate declanșa urmărirea penală, în măsura în care dispozițiile în vigoare o permit, această întărire poate fi făcută după expirarea acestei perioade de trei ani.

Secțiunea 2

Termene și modalități de plată a valorii drepturilor

Articolul 222

1. Valoarea drepturilor care a făcut obiectul comunicării prevzute în art. 221 trebuie achitată de debitori respectând următoarele termene:

(a) dacă persoana nu are dreptul la nici una dintre facilitățile de plată prevzute în art. 224-229, plata se face în termenul prevăzut.

Fr s aduc atingere art. 244 paragraful al doilea, această perioad nu poate depi 10 zile dup comunicarea ctre debitor a valorii drepturilor datorate i, în cazul înscrierii cumulate în evidenă contabil în condițiile prevzute în art. 218 alin. (1) paragraful al doilea, aceasta se stabilete în aa fel încât s nu îi permit debitorului s obin un termen pentru plat mai lung decât dac i s-ar fi acordat o amânare a plii.

Se poate acorda automat o prelungire dac se constat c persoana în cauz a primit înținarea prea târziu pentru a putea s plteasc în termenul prevzut.

Prelungirea termenului mai poate fi acordat de autoritile vamale la cererea debitorului dac valoarea drepturilor ce trebuie pltite rezult în urma aciunii de recuperare ulterioar. Fr s aduc atingere art. 229 lit. (a), asemenea prelungiri nu pot depi timpul necesar debitorului pentru a se achita de obligaie;

(b) Dac persoana are dreptul la oricare dintre facilitile de plat prevzute în art. 224-229, plata se face pân cel târziu la expirarea perioadei sau perioadelor specificate în legtur cu aceste faciliti.

2. Atunci când se face cerere de remitere a taxelor în conformitate cu art. 237, 238 sau 239 sau atunci când mrfurile sunt reinute în vederea unei confiscri ulterioare în conformitate cu art. 233 lit. (b), (c) a doua liniu sau lit. (d), obligaia debitorului de a plti taxa se suspend în conformitate cu condițiile prevzute prin procedura comitetului.

Articolul 223

Plata se face în numerar sau în orice alt modalitate cu acelai efect liberator în conformitate cu dispozițiile în vigoare. Poate fi fcut i prin compensare dac acest lucru este permis de dispozițiile în vigoare.

Articolul 224

În cazul în care valoarea drepturilor ce trebuie pltite de persoana în cauz se refer la mrfurile declarate pentru un regim vamal care presupune obligaia de a plti astfel de drepturi, autoritile vamale acord, la cererea persoanei respective, amânarea plii acelei sume în condițiile prevzute în art. 225, 226 i 227.

Articolul 225

Acordarea amânrii plii este condiionat de constituirea unei garanii de ctre solicitant.

În plus, acordarea amânrii plii poate cauza costuri suplimentare pentru deschiderea dosarelor sau pentru servicii prestate.

Articolul 226

Autoritile vamale decid care dintre urmtoarele proceduri trebuie s fie folosite atunci când se acord amânarea plii:

- (a) separat pentru fiecare valoare a drepturilor înscris în evidenă contabil în condițiile prevzute în art. 218 alin. (1) paragraful întâi sau art. 220 alin. (1) sau
- (b) global cu privire la valoarea total a drepturilor înscrise în evidenă contabil în condițiile prevzute în art. 218 alin. (1) primul paragraf pe o perioad stabilit de autoritile vamale care s nu depeasc 31 de zile sau
- (c) global cu privire la valoarea total a drepturilor care au fcut obiectul unei singure înscrieri în evidenă contabil în conformitate cu art. 218 alin. (1) paragraful al doilea.

Articolul 227

1. Perioada cu care este amânat plata este de 30 de zile. Aceasta se calculeaz astfel:

- (a) în cazul în care plata este amânat în conformitate cu art. 226 lit. (a), perioada este calculat de la ziua urmtoare celei în care valoarea drepturilor este înscris în evidenă contabil de ctre autoritile vamale.

În cazul în care se aplic art. 219, perioada de 30 de zile calculat în conformitate cu primul paragraf se reduce cu numrul zilelor corespunztoare perioadei, mai puin dou zile folosite pentru înscrierea în evidenă contabil;

(b) în cazul în care plata se amân în conformitate cu art. 226 lit. (b), perioada se calculează de la ziua următoare celei în care expir perioada cumulată. Perioada se reduce cu numărul de zile corespunzătoare unei jumți din numărul de zile din perioada cumulată;

(c) în cazul în care plata se amân în conformitate cu art. 226 lit. (c), perioada se calculează din ziua următoare datei de expirare a perioadei în care mrfurilor respective li s-a acordat liberul de vam. Perioada se reduce cu numărul de zile corespunzătoare unei jumți din numărul de zile din perioada respectiv.

2. În cazul în care numărul zilelor din perioadele menionate în alin. (1) lit. (b) i (c) este impar, numărul de zile ce se scad din perioada de 30 de zile în conformitate cu alin. (1) lit. (b) i (c) este egal cu jumătate din numărul par imediat inferior acestui număr impar.

3. Pentru a simplifica lucrurile, în cazul în care perioadele menionate în alin. (1) lit. (b) i (c) sunt o săptămână calendaristică sau o lună calendaristică, statele membre pot prevedea ca valoarea drepturilor pentru care a fost amânată plata să fie achitată:

(a) dacă perioada este de o săptămână calendaristică, în ziua de vineri a săptămânii a patra după aceea săptămână calendaristică;

(b) dacă perioada este o lună calendaristică, până în ziua a paisprezecea a lunii următoare.

Articolul 228

1. Amânarea plăii nu se acordă cu privire la valorile drepturilor care, deși corespunzătoare unor mrfuri plasate sub un regim vamal care presupune obligația de a plăti astfel de drepturi, sunt înscrise în evidența contabilă în conformitate cu dispozițiile în vigoare referitoare la acceptarea declarațiilor incomplete, deoarece declarantul nu a oferit, până la expirarea perioadei stabilite, informațiile necesare pentru evaluarea definitivă a mrfurilor în scopuri vamale sau nu a furnizat datele sau documentul care lipsea atunci când a fost acceptată declarația incompletă.

2. Totuși, amânarea plăii poate fi acordată în cazurile menționate în alin. (1) în cazul în care valoarea drepturilor de recuperat este înscrisă în evidența contabilă înaintea expirării termenului de 30 de zile de la data la care valoarea impus inițial a fost înscrisă în evidența contabilă sau, dacă nu a fost înscris, de la data la care a fost acceptată declarația referitoare la mrfurile respective. Durata amânării plăii acordată în astfel de condiții nu poate fi prelungită dincolo de data expirării perioadei care, în conformitate cu art. 227, a fost acordată cu privire la valoarea drepturilor stabilite inițial, sau care ar fi fost acordate dacă valoarea drepturilor legale aferente ar fi fost înscrisă în evidența contabilă atunci când au fost declarate mrfurile respective.

Articolul 229

Autoritățile vamale pot acorda debitorului alte facilități de plată decât amânarea plăii.

Acordarea unor astfel de facilități de plată trebuie:

(a) să fie condiționat de constituirea unei garanții. Totuși, nu este necesar să se solicite o astfel de garanție atunci când, datorită situației debitorului, solicitarea acesteia ar crea grave dificultăți economice sau sociale;

(b) să aibă ca rezultat impozitarea dobânzii pe credit în plus față de valoarea drepturilor. Valoarea acestei dobânzi se calculează în același fel încât să fie echivalentă cu valoarea care ar fi solicitată în acest scop în moneda națională sau pe piața financiară a monedei în care trebuie plătită suma.

Autoritățile vamale pot să nu solicite dobânda pe credit dacă prin aceasta s-ar crea, datorită situației debitorului, grave dificultăți economice sau sociale.

Articolul 230

Indiferent de facilitățile de plată acordate debitorului, acesta poate plăti în orice situație toată sau o parte din valoarea drepturilor fără așteptarea expirării perioadei care i-a fost acordată pentru a efectua plata.

Articolul 231

Valoarea drepturilor datorate poate fi achitată de o terță persoană în locul debitorului.

Articolul 232

1. Dacă valoarea drepturilor de achitat nu a fost plătit în perioada prevăzută:

- (a) autoritățile vamale trebuie să se folosească de toate opțiunile pe care le au conform legislației în vigoare, inclusiv executarea, pentru a asigura plata acelei sume.

Pot fi adoptate dispoziții speciale, în conformitate cu procedura comitetului, cu privire la garanții în cadrul regimului de tranzit;

- (b) se percep majorări pentru restanțe în plus față de valoarea drepturilor. Rata dobânzii pentru restanțe poate fi mai mare decât rata dobânzii pe credit. Ea nu poate fi mai mică decât această rată.

2. Autoritățile vamale pot scuti de plata dobânzii pentru restanțe:

- (a) în cazul în care, datorită situației debitorului, s-ar putea crea serioase dificultăți economice și sociale;
- (b) în cazul în care valoarea nu depășește un nivel stabilit în conformitate cu procedura comitetului sau
- (c) dacă drepturile sunt achitate în cinci zile de la expirarea perioadei prevăzute pentru plată.

3. Autoritățile vamale pot stabili:

- (a) perioade minime pentru calcularea dobânzii;
- (b) sume minime de achitat ca dobândă la restanțe.

CAPITOLUL 4

STINGEREA DATORIEI VAMALE

Articolul 233

Se aduc atingere dispozițiilor în vigoare cu privire la prescrierea în timp a unei datorii vamale și a imposibilității de a o recupera în cazul declarării falimentului debitorului constatată pe cale legală, o datorie vamală se stinge:

- (a) prin achitarea valorii drepturilor;
- (b) prin remiterea valorii drepturilor;
- (c) în cazul în care, cu privire la mărfurile declarate pentru un regim vamal ce implică obligația de a plăti drepturi:
 - declarația vamală este invalidată în conformitate cu art. 66,
 - mărfurile, înainte de a primi liberul de vam, sunt fie sechestrate și simultan sau ulterior confiscate, fie distruse la instrucțiunile autorităților vamale, fie distruse sau abandonate în conformitate cu art. 182, fie distruse sau iremediabil pierdute dintr-un motiv care iese din natura lor sau de împrejurări neprevzute sau de forță majoră;
- (d) în cazul în care mărfurile pentru care a apărut o datorie vamală în conformitate cu art. 202 sunt sechestrate la introducerea lor ilegală și confiscate simultan sau ulterior.

În caz de sechestrare și confiscare, datoria vamală se consideră, totuși, în scopul respectării dreptului penal aplicabil infracțiunilor vamale, a nu fi fost stinsă dacă, în conformitate cu prevederile penale ale unui stat membru, taxele vamale servesc ca bază pentru stabilirea sancțiunilor sau dacă existența unei datorii vamale determină inițierea urmăririi penale.

Articolul 234

Datoria vamal prevzută în art. 216, se stinge i atunci când sunt anulate formalitățile îndeplinite pentru instituirea regimului de tratament tarifar preferențial acordat menționat în art. 216.

CAPITOLUL 5

RAMBURSAREA I REMITEREA TAXEI VAMALE

Articolul 235

Se aplic următoarele definiții:

- (a) "rambursare" reprezintă restituirea total sau parțial a drepturilor de import sau de export care au fost achitate;
- (b) "remitere" reprezintă fie decizia de a scuti de obligația de a plăti integral sau parțial valoarea unei datorii vamale, fie decizia de a anula integral sau parțial înregistrarea în evidența contabilă a unui drept de import sau export care nu a fost achitat.

Articolul 236

1. Drepturile de import sau de export sunt rambursate în măsura în care se stabilește că în momentul în care au fost plătite valoarea acestor drepturi nu era datorată legal sau că valoarea lor a fost înregistrată în evidența contabilă contrar dispozițiilor art. 220 alin. (2).

Se acordă restituirea drepturilor de import sau export în măsura în care se stabilește că la momentul când au fost înscrise în evidența contabilă, valoarea acestor drepturi nu era datorată legal sau că valoarea lor a fost înregistrată în evidența contabilă contrar art. 220 alin. (2).

Nu se acordă rambursarea sau restituirea drepturilor dacă faptele care au dus la achitare sau la înregistrarea în evidența contabilă a unei sume ce nu era legal datorată sunt rezultatul unei acțiuni deliberate de către o persoană interesată.

2. Drepturile de import sau export sunt rambursate sau restituite la depunerea unei cereri către biroul vamal în cauză într-o perioadă de trei ani de la data la care valoarea acestor drepturi a fost comunicat debitorului.

Acea perioadă se prelungește dacă persoana în cauză face dovada că a fost împiedicată să depună cererea în termenul amintit ca urmare a unor împrejurări neprevzute sau de forță majoră.

Autoritățile vamale procedează la rambursare sau remitere din oficiu, atunci când constată în acest interval existența uneia sau altelea dintre situațiile descrise în alin. (1) primul și al doilea paragraf.

Articolul 237

Drepturile de import sau de export sunt remise când se invalidează o declarație vamală, iar drepturile au fost achitate. Rambursarea se acordă în urma unei cereri depuse de persoana în cauză în intervalele prevzute pentru depunerea cererii de invalidare a declarației vamale.

Articolul 238

1. Drepturile de import sunt rambursate sau remise în măsura în care se stabilește că valoarea acestor taxe înscrise în evidența contabilă este aferentă marfurilor plasate sub regimul vamal în cauză și refuzate de importator deoarece în momentul menționat în art. 67 erau defecte sau nu respectau condițiile contractului în baza căruia au fost importate.

Sunt asimilate marfurilor defecte în sensul primului paragraf, marfurile deteriorate înainte de acordarea liberului de vamă.

2. Rambursarea sau remiterea drepturilor de import se acordă cu condiția că:

- (a) marfurile să nu fi fost folosite, cu excepția unei posibile utilizări inițiale necesare pentru a verifica dacă sunt defecte sau nu respectă termenii contractuali;
- (b) marfurile să fie exportate de pe teritoriul vamal al Comunității.

La cererea persoanei în cauz, autoritățile vamale permit ca mărfurile să fie distruse sau să fie plasate, în vederea reexportului, sub regimul de tranzit extern sau sub cel de antrepozit vamal sau într-o zonă sau antrepozit liber, în loc să fie exportate.

În scopul de a primi una dintre destinațiile vamale prevzute în paragraful precedent, mărfurile sunt considerate necomunitare.

3. Drepturile de import nu pot fi rambursate sau remise în cazul mărfurilor care, înainte de a fi declarate la vamă, au fost importate temporar pentru a fi testate, decât dacă se stabilește că defectele mărfurilor sau nerespectarea prevederilor contractuale nu ar fi putut fi detectate în mod normal în decursul acestor teste.

4. Drepturile de import sunt rambursate sau remise pe motivele stipulate în alin. (1) în urma prezentării unei cereri la biroul vamal corespunzător în termen de douăsprezece luni de la data la care valoarea acestor drepturi a fost comunicat debitorului.

Totui, autoritățile vamale pot permite ca această perioadă să fie depășită în cazuri excepționale justificate corespunzător.

Articolul 239

1. Drepturile de import sau export pot fi rambursate sau remise în alte situații decât cele menționate în art. 236, 237 și 238:

- care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura comitetului;
- care urmează a unor împrejurări în care nu poate fi atribuit persoanei în cauză nici o îneltorie sau neglijență evidentă. Situațiile în care se poate aplica această dispoziție și procedura de urmat în acest scop sunt definite în conformitate cu procedura comitetului. Rambursarea sau remiterea poate fi făcută în condiții speciale.

2. Drepturile sunt rambursate sau remise pe motivele stipulate în alin. (1) în urma depunerii unei cereri către biroul vamal corespunzător în interval de douăsprezece luni de la data la care valoarea drepturilor a fost comunicat debitorului.

Totui, autoritățile vamale pot permite ca această perioadă să fie depășită în cazuri excepționale justificate corespunzător.

Articolul 240

Drepturile de import sau export sunt rambursate sau remise în condițiile prevzute în prezentul capitol numai dacă valoarea rambursată sau remisă depășește o valoare stabilită în conformitate cu procedura comitetului.

Totui, autoritățile vamale pot de asemenea acorda rambursare sau remitere cu privire la valori mai mici.

Articolul 241

Rambursarea de către autoritățile competente a valorii drepturilor de import sau export sau ale dobânzii pe credit sau a dobânzii pe restanțele încasate la efectuarea plății acestor drepturi nu atrage după sine plata dobânzii de către autoritățile menționate. Totui, dobânda se plătește:

- atunci când o decizie de a da curs unei cereri de rambursare nu este pusă în aplicare în termen de trei luni de la data adopției deciziei,
- atunci când dispozițiile naționale stipulează astfel.

Valoarea acestei dobânzi este echivalentă cu valoarea care ar fi percepută în acest scop pe piața națională monetară sau financiară.

Articolul 242

Atunci când, din greșeală, a fost restituit o datorie vamală sau a fost remisă valoarea corespunzătoare a drepturilor, datoria inițial devine din nou valabilă. Orice dobândă plătită în baza art. 241 trebuie rambursată.

TITLUL VIII

ACIUNI

Articolul 243

1. Orice persoan are dreptul de aciune cu privire la deciziile luate de autoritile vamale cu privire la aplicarea legislaiei vamale i care o privesc direct i personal.

Orice persoan care a fcut cerere ctre autoritile vamale pentru luarea unei decizii legate de aplicarea legislaiei vamale i nu a obinut un rspuns la cerere în intervalul menionat în art. 6 alin. (2) are de asemenea dreptul s îi exercite dreptul de aciune.

Aciunea trebuie introdus în statul membru în care s-a luat decizia sau s-a fcut cerere pentru obinerea ei.

2. Dreptul de aciune poate fi exercitat:

(a) iniial, înaintea autoritilor vamale desemnate în acest scop de statele membre;

(b) ulterior, înaintea unui organism independent, care poate fi o autoritate judiciar sau un organism specializat echivalent, în conformitate cu dispozițiile în vigoare în statele membre.

Articolul 244

Introducerea unei aciuni nu duce la suspendarea aplicrii deciziei disputate.

Autoritile vamale suspend totui integral sau parial aplicarea acestei decizii atunci când au motive întemeiate s cread c decizia disputat nu este în spiritul legislaiei vamale sau c se poate atepta un prejudiciu ireparabil pentru persoana în cauz.

Atunci când decizia disputat are ca efect stabilirea de drepturi de import sau de export, suspendarea aplicrii acelei decizii se face în condițiile existenței sau constituirii unei garanții. Totui, o astfel de garanție nu este necesar când o asemenea cerin ar putea, datorit situaiei debitorului, s provoace dificultăți grave de ordin economie sau social.

Articolul 245

Dispozițiile pentru punerea în aplicare a procedurii de aciune sunt stabilite de statele membre.

Articolul 246

Prezentul titlu nu se aplic aciunilor introduse în scopul anulrii sau revizuirii unei decizii luate de autoritile vamale în temeiul dreptului penal.

TITLUL IX

DISPOZIȚII FINALE

CAPITOLUL 1

COMITETUL CODULUI VAMAL

Articolul 247

1. Prin prezentul document se instituie un Comitet al Codului Vamal, denumit în continuare "comitet", compus din reprezentanți ai statelor membre i prezidat de un reprezentant al Comisiei.

2. Comitetul îi adopt regulamentul de procedur.

Articolul 248

Comitetul poate examina orice chestiune referitoare la legislaia vamal care este ridicat de preedinte, fie din proprie inițiativ, fie la cererea reprezentantului unui stat membru.

Articolul 249

1. Dispozițiile necesare aplicării prezentului Cod, inclusiv aplicării Regulamentului menționat în art. 184, cu excepția titlului VIII și sub rezerva art. 9 și 10 din [Regulamentul Consiliului \(CEE\) nr. 2658/87](#) ⁽¹⁾ și a alin. (4), sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută în alin. (2) și (3), cu respectarea angajamentelor internaționale la care Comunitatea este parte.

2. Reprezentantul Comisiei prezintă comitetului un proiect cu măsurile ce trebuie adoptate. Comitetul îi dă avizul cu privire la acest proiect în termenul pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența subiectului în cauză. Avizul este emis cu majoritatea prevăzută în art. 148 (205) alin. (2) din Tratat pentru deciziile pe care Consiliul trebuie să le adopte la propunerea Comisiei. Voturile reprezentanților statelor membre respectă ponderea, așa cum sa stabilit prin dispozițiile prevăzute în articolul menționat anterior. Președintele nu participă la vot.

3. (a) Comisia adoptă măsurile avute în vedere dacă acestea sunt conforme cu avizul comitetului.

(b) Dacă măsurile avute în vedere nu sunt conforme cu avizul comitetului, sau în absența avizului, Comisia prezintă Consiliului, fără întârziere, o propunere cu privire la măsurile ce trebuie adoptate. Consiliul hotărâște cu majoritate calificată.

(c) Dacă, la expirarea unui termen de trei luni de la data înaintării propunerii la Consiliu, acesta nu se pronunță, măsurile propuse sunt adoptate de Comisie.

4. Dispozițiile necesare aplicării art. 11, 12 și 21 sunt adoptate prin procedura menționată în art. 10 din [Regulamentul \(CEE\) Nr. 2658/87](#).

⁽¹⁾ JO L 256, 7.9.1987, p. 1

CAPITOLUL 2

EFECTE LEGALE ÎNTR-UN STAT MEMBRU ALE MSURILOR ADOPTATE, ALE DOCUMENTELOR EMISE ȘI ALE CONSTATĂRIILOR FĂCUTE ÎNTR-UN ALT STAT MEMBRU

Articolul 250

Dacă un regim vamal este utilizat în mai multe state membre,

- deciziile, identificarea măsurilor adoptate sau convenite și documentele emise de autoritățile vamale ale unui stat membru au aceleași efecte legale în alte state membre ca deciziile, măsurile adoptate și documentele emise de autoritățile vamale ale fiecăruia dintre acele state membre;
- constatările făcute de autoritățile vamale ale unui stat membru au aceeași forță probatorie în celelalte state membre ca și constatările făcute de autoritățile vamale ale fiecăruia dintre aceste state membre.

CAPITOLUL 3

ALTE DISPOZIȚII FINALE

Articolul 251

1. Prezentul document abrogă următoarele regulamente și directive:

- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 802/68 din 27 iunie 1968 privind definiția comună a conceptului de origine a marfurilor ⁽²⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 456/91 ⁽³⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) Nr. 754/76 din 25 martie 1976 privind tratamentul vamal aplicabil marfurilor returnate pe teritoriul vamal al Comunității ⁽⁴⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) Nr. 1147/86 ⁽⁵⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) Nr. 2779/78 din 23 noiembrie 1978 privind procedura pentru aplicarea unității de cont europene (UCE) în actele juridice adoptate în domeniul vamal ⁽⁶⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) Nr. 289/84 ⁽⁷⁾;

- Regulamentul Consiliului (CEE) Nr 1430/79 din 2 iulie 1979 privind rambursarea sau remiterea drepturilor de import sau export ⁽⁸⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) Nr 1854/89 ⁽⁹⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) Nr 1697/79 din 24 iulie 1979 privind recuperarea ulterioară a drepturilor de import sau export care nu au fost solicitate de la persoana obligată să plătească pentru mărfuri plasate sub un regim vamal ce implică obligația de a plăti asemenea drepturi ⁽¹⁰⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) Nr 1854/89 ⁽¹¹⁾;
- Directiva Consiliului (CEE) Nr 79/695/CEE din 24 iulie 1979 privind armonizarea procedurilor de punere a mărfurilor în liber circulație ⁽¹²⁾, modificat ultima dată de Directiva 90/504/(CEE) ⁽¹³⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1224/80 din 28 mai 1980 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale ⁽¹⁴⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) Nr 4046/89 ⁽¹⁵⁾;
- Directiva Consiliului 81/177/CEE 24 februarie 1981 privind armonizarea procedurilor pentru exportul mărfurilor comunitare ⁽¹⁶⁾ modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) Nr 1854/89 ⁽¹⁷⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3599/82 din 21 decembrie 1982 privind regimul de admitere temporară ⁽¹⁸⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) Nr 1620/85 ⁽¹⁹⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2763/83 din 26 septembrie 1983 privind regimurile care permit transformarea mărfurilor sub control vamal înainte de a fi puse în liber circulație ⁽²⁰⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) Nr 720/91 ⁽²¹⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2151/84 din 23 iulie 1984 privind teritoriul vamal al Comunității ⁽²²⁾, modificat ultima dată de Actul de Aderare a Spaniei și Portugaliei;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1999/85 din 16 iulie 1985 privind regimul de perfecționare activ ⁽²³⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3632/85 din 12 decembrie 1985 privind definirea condițiilor în care o persoană poate întocmi o declarație vamală ⁽²⁴⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2473/86 din 24 iulie 1986 privind regimul de perfecționare pasiv și sistemul de schimb de mărfuri standard ⁽²⁵⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2144/87 din 13 iulie 1987 privind datoria vamală ⁽²⁶⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) Nr 4108/88 ⁽²⁷⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1031/88 din 18 aprilie 1988 de stabilire a persoanelor obligate să plătească o datorie vamală ⁽²⁸⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) Nr 1716/90 ⁽²⁹⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1970/88 din 30 iunie 1988 privind traficul triunghiular în cadrul regimului de perfecționare pasiv și a sistemului de schimb de mărfuri standard ⁽³⁰⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2503/88 din 25 iulie 1988 privind antrepozitele vamale ⁽³¹⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 2561/90 ⁽³²⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2504/88 din 25 iulie 1988 privind zonele libere și antrepozitele libere ⁽³³⁾ modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) Nr 1604/92 ⁽³⁴⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 4151/88 din 21 decembrie 1988 de stabilire a dispozițiilor aplicabile mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al Comunității ⁽³⁵⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1854/89 din 14 iunie 1989 privind înscrierea în evidența contabilă și condițiile de plată a sumei drepturilor de import sau export ce decurg dintr-o datorie vamală ⁽³⁶⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1855/89 din 14 iunie 1989 privind regimul de admitere temporară a mijloacelor de transport ⁽³⁷⁾;

- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3312/89 din 30 octombrie 1989 privind admiterea temporară a containerelor ⁽³⁸⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 4046/89 din 21 decembrie 1989 privind garanția ce trebuie constituit pentru a asigura achitarea datoriei vamale ⁽³⁹⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1715/90 din 20 iunie 1990 privind informațiile furnizate de autoritățile vamale ale statelor membre referitor la clasificarea marfurilor în nomenclatura vamală ⁽⁴⁰⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2726/90 din 17 septembrie 1990 privind tranzitul comunitar ⁽⁴¹⁾, cu excepția art. 3 alin. (3) lit. (b);
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 717/91 din 21 martie 1991 privind documentul administrativ unic ⁽⁴²⁾;
- Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 719/91 din 21 martie 1991 privind folosirea în Comunitate a carnetelor TIR și ATA ca documente de tranzit ⁽⁴³⁾.

2. În toate actele comunitare, acolo unde se face trimitere la Regulamentele sau Directivele menționate în alin. (1), această trimitere se consideră a fi făcută la prezentul Cod.

-
- ⁽²⁾ JO L 148, 28.06.1968, p. 1.
- ⁽³⁾ JO L 54, 28.02.1991, p. 4.
- ⁽⁴⁾ JO L 89, 2.04.1976, p. 1.
- ⁽⁵⁾ JO L 105, 22.04.1986, p. 1.
- ⁽⁶⁾ JO L 333, 30.11.1978, p. 5.
- ⁽⁷⁾ JO L 33, 4.02.1984, p. 2.
- ⁽⁸⁾ JO L 175, 12.07.1979, p. 1.
- ⁽⁹⁾ JO L 186, 30.06.1989, p. 1.
- ⁽¹⁰⁾ JO L 197, 3.08.1979, p. 1.
- ⁽¹¹⁾ JO L 186, 30.06.1989, p. 1.
- ⁽¹²⁾ JO L 205, 13.08.1979, p. 19.
- ⁽¹³⁾ JO L 281, 12.10.1990, p. 28.
- ⁽¹⁴⁾ JO L 134, 31.05.1980, p. 1.
- ⁽¹⁵⁾ L 388, 30.12.1989, p. 24.
- ⁽¹⁶⁾ JO L 83, 30.03.1981, p. 40.
- ⁽¹⁷⁾ JO L 186, 30.06.1989, p. 1.
- ⁽¹⁸⁾ JO L 376, 31.12.1982, p. 1.
- ⁽¹⁹⁾ JO L 155, 14.06.1985, p. 54.
- ⁽²⁰⁾ JO L 272, 5.10.1985, p. 1.
- ⁽²¹⁾ JO L 78, 26.03.1991, p. 9.
- ⁽²²⁾ JO L 197, 27.07.1984, p. 1.
- ⁽²³⁾ JO L 188, 20.07.1985, p. 1.
- ⁽²⁴⁾ JO L 350, 27.12.1985, p. 1.
- ⁽²⁵⁾ JO L 212, 2.08.1986, p. 1.
- ⁽²⁶⁾ JO L 201, 22.07.1987, p. 15.
- ⁽²⁷⁾ JO L 361, 29.12.1988, p. 2.
- ⁽²⁸⁾ JO L 102, 21.04.1988, p. 5.
- ⁽²⁹⁾ JO L 160, 26.06.1990, p. 6.
- ⁽³⁰⁾ JO L 174, 6.07.1988, p. 1.
- ⁽³¹⁾ JO L 225, 15.08.1988, p. 1.
- ⁽³²⁾ JO L 246, 10.09.1990, p. 1.
- ⁽³³⁾ JO L 225, 15.08.1988, p. 8.
- ⁽³⁴⁾ JO L 173, 26.06.1992, p. 30.
- ⁽³⁵⁾ JO L 367, 31.12.1988, p. 1.
- ⁽³⁶⁾ JO L 186, 30.06.1989, p. 1.
- ⁽³⁷⁾ JO L 186, 30.06.1989, p. 8.
- ⁽³⁸⁾ L 321, 4.11.1989, p. 5.

- (³⁹) JO L 388, 30.12.1989, p. 1.
(⁴⁰) JO L 160, 26.06.1990, p. 1.
(⁴¹) JO L 262, 26.09.1990, p. 1.
(⁴²) JO L 78, 26.03.1991, p. 1.
(⁴³) JO L 78, 26.03.1991, p. 6.
-

Articolul 252

1. Art. 141, 142 i 143 din [Regulamentul Consiliului \(CEE\) nr. 918/83](#) (¹) se abrog.
2. [Regulamentul Consiliului \(CEE\) nr. 2658/87](#) (²), modificat ultima dat de [Regulamentul \(CEE\) nr. 3492/91](#) (³) se modific dup cum urmeaz:
 - (a) Art. 8 se modific dup cum urmeaz: Dup cuvântul "comitet" se insereaz urmtoarele cuvinte: "prevzut în art. 247 din Codul Vamal Comunitar".
 - (b) Teza introductiv din art. 10 alin. (1) se modific dup cum urmeaz: "Reprezentanii Comisiei prezint comitetului menionat în art. 247 din Codul Vamal Comunitar un proiect ...".
 - (c) Art. 7 i 11 se abrog.

- (¹) JO L 105, 23.04.1983, p. 1.
(²) JO L 256, 7.09.1987, p. 1.
(³) JO L 328, 30.11.1991, p. 80.
-

Articolul 253

Prezentul regulament intr în vigoare în a treia zi dup publicarea sa în Jurnalul Oficial al Comunitilor Europene.

El se aplic începând cu 1 ianuarie 1994.

Titlul VIII nu se aplic Marii Britanii pân la 1 ianuarie 1995.

Totui, art. 161 i, în msura în care privesc reexportul, art. 182 i 183 se aplic de la 1 ianuarie 1993. În msura în care articolele menionate fac referire la dispoziii din cadrul prezentului Cod i pân la intrarea în vigoare a acestor dispoziii, trimiterile se consider a fi fcute la dispoziiile corespunztoare din regulamentele i directivele enumerate în art. 251.

Înainte de 1 octombrie 1993, Consiliul reexamineaz, pe baza unui raport de evaluare al Comisiei privind discuile referitoare la consecinele cursului de schimb monetar practicat pentru aplicarea msurilor de politic agricol comun, problema comerului cu mrfuri între statele membre în contextul pieei interne. Acest raport este însoit de propuneri ale Comisiei, dac exist, asupra crora Consiliul urmeaz s ia o decizie în conformitate cu dispoziiile Tratatului.

Înainte de 1 ianuarie 1998, pe baza unui raport al Comisiei, Consiliul trebuie s revizuiasc prezentul Cod în scopul efecturii adaptrilor considerate necesare inând cont în special de realizarea pieei interne. Acest raport este însoit de propunerile, dac exist, asupra crora Consiliul urmeaz s ia o decizie în conformitate cu dispoziiile Tratatului.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale i se aplic direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 12 octombrie 1992.

Pentru Consiliu
Preedintele
W. WALDEGRAVE
